

színház.net

DRÁMAMELLÉKLET 2015. február

Falussy Lilla

Érzéki matematika

színmű három felvonásban

SZEREPLŐK

FÉRFI, VÓLEGÉNY *45 körül*

NŐ (SZERELMEM) *35 körül*

FELESÉG, MENYASSZONY (ÉDESEM) *40 körül*

SZERETŐ (KINCSEM) *35 körül*

APA *70 körül*

ANYA *70 körül*

BARÁT *30 körül*

BARÁTNŐ *35 körül*

PAP *kortalan*

FÉLRÉSZEZG NŐ, HÁROM ISMERETLEN NŐ KÉPE A SKYPE MONITORON

Játszódik napjainkban Budapesten.

A valósággal történő minden egyezés a véletlen műve, sőt minden a véletlen műve.

I. I. FELVONÁS

1. 1. Jelenet

PAP

Könyörögjünk! Tekints könyörgésünkre Istenünk, és áraszd jóságosan kegyelmedet a Mennyasszonyra és a Vőlegényre, akik most házasságot kötnek szent oltárodnál! Legyenek mindig állhatatosak a kölcsönös szeretetben! A mi Urunk Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké.

Kedves jegyespár! Eljöttetek ide a templomba, hogy az Úr megpecsételje és megszentelje szívetek szeretetét, előttem az ő egyházának szolgája és a hívek közösségének színe előtt. Krisztus Urunk bőséges áldását adja erre a szeretetre. Egy külön szentség kegyelmével gazdagít és erősít meg titeket, hogy kölcsönös, örök hűségben vállalni tudjátok a házastársak szent kötelességeit. A házasság szentségének méltósága őszinte szándékot kíván tőletek. Feleljetek ezért az Egyház kérdéseire!

PAP

Megfontoltad-e Isten előtt szándékodat, és szabad elhatározásból jöttél-e ide, hogy házasságot köss?

MENYASSZONY, VŐLEGÉNY *(együtt)*

Megfontoltam.

PAP

Ígéred-e, hogy leendő feleségedet tiszteled és szereted, míg a halál el nem választ benneteket egymástól?

MENYASSZONY, VŐLEGÉNY *(együtt)*

Tisztelem és szeretem.

PAP

Elfogadod-e a gyermekeket, akikkel Isten megajándékozta házasságotokat?

MENYASSZONY, VŐLEGÉNY *(együtt)*

Elfogadom.

PAP

Ígéred-e, hogy Krisztusnak és az ő egyházának törvényei szerint neveled őket?

VŐLEGÉNY

Állj! Állj! Álljunk meg egy szóra! Megismételné a kérdést?

PAP *(megbotránkozón összevonva szemöldökét)*

Hogyne, Fiam! Ígéred-e, hogy Krisztusnak és az ő egyházának törvényei szerint neveled őket? Mármint születendő gyermekeidet.

VŐLEGÉNY *(hunyorog, eltakarja a szemét, gondolkodik)* Ne haragudjon Atyám, én ezt nem tudom megígérni.

MENYASSZONY *(elájul, Apa és Anya köré gyülekeznek)*

APA

Fiam, normális vagy? Ezt tenni az oltár előtt, otthon is gondolkodhattál volna!

VŐLEGÉNY

Ja, tőlem folytathatjuk, de nem ígérek olyat, amit nem tudok betartani.

PAP

Most akkor mi legyen, folytassuk, vagy leálljunk? A Katolikus Anyaszentegyház alapelveit nem tudod elfogadni, Fiam, vagy pedig nem akarod ezt a házasságot?

VŐLEGÉNY

Ha már itt vagyunk, folytathatjuk, nem ígérem, hogy katolikus nevelésben részesítem a gyerekeimet, hiszen én sem hiszek.

PAP

Elég baj az, Fiam!

VÓLEGÉNY

Eddig egész jó megvoltam így, ebben a hitetlenségben, de most hogy mondja...

ANYA (*aki közben felsegítette a Menyasszonyt, a fiához*) Szedd össze magad, folytassuk!

VÓLEGÉNY

Ok, Anya, ha te mondd. (*Menyasszonyhoz*) Jól vagy?

MENYASSZONY

Igen, Édesem.

VÓLEGÉNY

(*dühösen*) Ne merj még egyszer édesemnek szólítani!

PAP

Megmondtam, gyermekeim, hogy járjatok jegyes oktatásra. Már az első alkalommal lebeszéltelek volna benneteket a házasságkötésről.

VÓLEGÉNY

Elég a parából! Folytassuk!

PAP

Jól meggondoltad, Fiam?

VÓLEGÉNY

Dehogy gondoltam, de akarom.

PAP

Akkor mi ez nálad, ha nem is akarod igazán?

VÓLEGÉNY

Nem tudom, egy olyan... kattanás.

PAP (*Menyasszonyhoz*) Lányom, mindezek után akarod a folytatást?

MENYASSZONY

Én úgy érzem, szeret.

VŐLEGÉNY

Na ugye, ha ő mondja!

PAP (*szkeptikusan*) Ti akartátok! (*folytatja a szertartást*) Megfontoltad-e Isten előtt szándékokodat, és szabad elhatározásból jöttél-e ide, hogy házasságot kössz?

APA

Itt már tartottunk! Ugorjunk!

PAP

Kedves jegyespár! Most következik az a szent pillanat, amikor ünnepélyesen kinyilvánítjátok, hogy egymásnak házastársai akartok lenni. Fogjatok egymással kezét, és én egybefonódott kezeteket átkötöm a stórával annak jeléül, hogy házasságotok Isten előtt felbonthatatlan lesz.

A pap a térdeplő elé áll.

A házasulandók megfogják egymás jobb kezét. A pap átköti kezüket egy stórával

PAP

Nyilatkozzál Isten és az Anyaszentegyház színe előtt, akarod-e a jelenlévőt feleségül venni?

VŐLEGÉNY

Akarom.

PAP

Mondd tehát utánam: - Isten szent színe előtt - feleségül veszek.

A vőlegény megismétli a pap szavait.

PAP

Nyilatkozzál Isten és az Anyaszentegyház színe előtt, akarsz-e a jelenlévőhöz feleségül menni?

MENYASSZONY

Akarok.

PAP

Mondd tehát utánam: Isten szent színe előtt - feleségül megyek hozzád.

A menyasszony megismétli a Pap szavait.

PAP

Most megkötött házasságokat az Egyház nevében érvényesnek nyilvánítom, és megáldom az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. (*magában*) Az Isten óvjon meg benneteket magatoktól és születendő gyermekeiteket egymástól.

1. 2. Jelenet

Egy budapesti szórakozóhely kistermében, a sarokban felállított kicsiny, szűkös színpadon három énekesnő énekel, gyenge megvilágításban, a zene ritmusára ringatóznak, csábosan ringatják a csípőjüket. A három nő: a Feleség, a Nő és a Szerető elmaszkírozva. A Férfi a színpad előterében áll és kitartóan nézi a három nőalakot. A Feleség lejön a színpadról, odamegy a Férfihez, átöleli a nyakát és klasszikus mozdulatokkal lassúzni viszi. Miután véget ért a dal, a Feleség újra színpadra áll és hozzákészülődik a következő dalhoz. A Férfi tapsol. A következő szám alatt a Nő jön le a színpadról, megfogja a Férfi derekát, körbejárja, miközben kezét végig a derekán tartja, majd szorosan hozzásimul, és néhány tangóhoz hasonló tánclépést tesznek együtt. Véget ér a szám, a Nő visszamegy a színpadra, a Férfi elviselhetetlen nyugtalanságot érez. Az újabb szám alatt a harmadik nő, a Szerető mikrofonállvánnyal együtt jön le a színpadról a Férfihez. Leállítja elé a mikrofonállványt, és rúdtáncot lejt az állvánnyal a Férfi előtt, a lehető legerotikusabb módon, testének minden hajlatára felhívva ezáltal a Férfi figyelmét, aki nem bírja tovább a feszültséget, kirohan a teremből.

1. 3. Jelenet

Templom, de nem a sekrestye felőli része, hanem a templom hajója, Férfi és Nő a főbejárat felől lépnek be és a széksorok között keresnek egy kényelmes, eldugott helyet. Egymás mellé ülnek le, kissé távolabb, a templomi áhítat nem ad teret a fizikai közelségnek.

NŐ

Mit keresünk itt?

FÉRFI

Ez a kedvenc helyem.

NŐ

Egy templom? Nem gondoltam, hogy hívő vagy. Ahogy eddig ismertelek, inkább a cinikusokhoz állsz közel...

FÉRFI (*bátortalanul mosolyog*)

Próbálkozom.

NŐ

Megleptél, mármint... úgy értem, kellemesen...

FÉRFI

Szóval cinikusnak gondolsz...

NŐ

Abból, amit eddig láttam...

FÉRFI

De azért hiszel bennem?

NŐ

Persze. Különben nem lennék veled.

FÉRFI

Mi az első emléked?

NŐ

Mármint a legelső emlékem?

FÉRFI

Amire gyerekkorodból emlékszel.

NŐ *(rövid szünet után)*

Húsvét van, a nappaliban, óriási asztalon, színes tojások, rengeteg sütemény, szeretnék venni egyet, de nem érem el, a dédnagymamám felemel és ad nekem a sütiből. A szoba tele van virággal, és ahogy besüt a nap, még világosabb és színesebb minden.

FÉRFI

Szép. Én nem tudom, homályos emlékeim vannak, mozaikok. És rólam? Mit gondoltál rólam, amikor megismerkedtünk? *(gyermeki kíváncsisággal)* Őszintén!

NŐ *(félve)*

Azt, hogy rendkívül érzékeny férfi vagy, akivel valami nagy trauma történt. Szeretnék megismerni és megfejteni. *(hirtelen váltással)* Miért hoztál ide?

FÉRFI *(félénken megfogja a Nő kezét, de nem húzódik közelebb hozzá)*

Hogy megmutassam a kedvenc helyemet, ahová elvonulok, ha bármi ér.

(szünet, Nő nem fogja fel, hogy ez kegyelmi állapot, a bizalom megszületésének pillanata)

NŐ

Azt hittem, kérdezni szeretnél valamit...

FÉRFI

Tetszik a templom?

NŐ

Nagyon.

FÉRFI (*csend*)

Engem gyerekkoromban a nagyapám vitt templomba, tetszett a csend, ugyan nem értettem az embereket, miért mennek oda, miért jó közösen imádkozni, amikor otthon is lehet. De jól éreztem magam közöttük, szerettem a sírdogáló anyókákat.

NŐ

(*éles váltással*) Jó lenne, ha több időt töltenénk együtt, ha együtt élnénk meg a dolgokat.

FÉRFI (*sóhajt*)

Most jön az, hogy elégedetlen vagy a kapcsolatunkkal?

NŐ

Szorosabbra szeretném fűzni...

FÉRFI (*megfogja a nő fejét*)

Csak figyelj rám.

NŐ (*görcsösen*)

Figyelek. Mindennél jobban. (*hirtelen elhatározással*) Szeretném, ha összeköltöznénk.

FÉRFI (*tehetetlenül sóhajt*)

Most rögtön?

NŐ

Persze hogy nem most rögtön. Elég a jövő hónaptól is.

FÉRFI

(*a Nő ölébe hajtja a fejét, így maradnak*)

1. 4. Jelenet

Férfi az ágyában fekszik, előtte megjelenik a színpadon a három nőalak, egy édes-bús slágert énekelnek, amilyen például a Parole, parole, parole. A Feleség kiválik a többi nőalak közül, felmászik a Férfi ágyára és ráül a Férfira, szeretkezik vele, rafinált, tökéletesen megkomponált mozdulatokkal imitálja a szeretkezést. A Férfi csak fekszik, nem mozdul, a Feleség mozog, olyan, mintha a Férfi meghalt volna, s a Feleség próbálna életet lehetni halott férjébe. A Férfi felriad, mint aki nagyon rossz álomból ébred, hirtelen felül, levegő után kapkod, a Felesége ott ül rajta. A Feleség teste hirtelen hátralendül, hogy elkerüljék az ütközést. Férfi liheg, zihál, szorít a mellkasa. A Feleség, mint egy árnyalak leszáll a Férfiről és kimegy. Férfi még néhány másodpercig bambán ül az ágyában és tapogatja a mellkasát.

1. 5. Jelenet

APA, ANYA, FÉRFI, FELESÉG EGYIKÜK LAKÁSÁNAK KONYHÁJÁBAN

ANYA

Többet kellene törődnöd a gyerekeiddel.

FÉRFI

Eleget törődöm velük. Minden héten együtt tanulunk. Kirándulni viszem őket, meg uszodába. Mindent elmagyarázok nekik, amit az életről tudniuk kell. Így is túlpátolgatom őket. El vannak kényeztetve. Mint általában az elvált szülők gyerekei. Ha nem hagyom őket szabadon, elveszem az erejüket. Puhányok lesznek.

FELESÉG

Azért, mert törődsz velük, nem lesznek puhányok.

FÉRFI

Mit tudsz te, ha rajtad múlna, mindent a fenekük alá tennél. Semmi önállóságot nem hagynál nekik. Mint velem. Velem is ugyanezt tetted.

APA

Nem kellett volna hagynom, hogy összeházasodjatok.

FÉRFI

Ahogy mondod.

APA

Rá voltál kattánva erre a témára. Nem lehetett lebeszélni.

FÉRFI

Hát ott a templomban le lehetett volna. Te sürgetted a papot, te mondtad, hogy ugorjuk át a fontos részeket.

APA

Az eszem megáll! Engem hibáztatsz?

FÉRFI

Nem hibáztatlak, de ott meggyőzhettél volna. Jobban ismersz, mint én magamat.

APA

Azt hittem, tudod, mit akarsz.

FÉRFI

Sose tudtam. Még jó hogy feltalálták a válást.

FELESÉG

Tiszteletlen vagy!

FÉRFI

Hogy lehet tisztelni azt, aki magát nem tiszteli?

FELESÉG

Csütörtökön te viszed a gyerekeket uszodába!

FÉRFI

Rendben.

FELESÉG

Van új barátnőd?

FÉRFI

Ezzel meg mit akarsz?

FELESÉG

Tudnom kell a gyerekek miatt.

FÉRFI

Ne a gyerekekkel takarózz. A gyerekek nem azért vannak, hogy ürügyként használjuk őket saját kíváncsiságunk lecsillapítására.

FELESÉG

És ha ott vannak, amikor találkozol vele? Ha meglátnak egy másik nővel?

ANYA

Édesem, ne kínozd magad! Ne egyen a féltékenység!

FELESÉG (*sír*)

Én mindent megtettem, minden áldozatot meghoztam érted. Minden hiábavaló, minden!

FÉRFI

Ha meglátnak egy másik nővel, hát lássanak. Ez az élet rendje. A gyerekeknek is meg kell tanulniuk, hogy a dolgok változnak, sosem maradnak ugyanazok. Ráadásul rugalmasabbak, mint mi. Hozzá fognak szokni az új nőhöz. Sőt ahhoz is, ha az új nőt felváltja egy még újabb nő.

APA

Ne szórakozz! Még mindig nem nőtt be a fejed lágya? Úgy akarsz élni, mint egyetemista korodban?

FÉRFI

Most is csak egyetemistákkal vagyok körbevéve az egyetemen. Életem végtelenített ifjúság.

APA

Életed illúzió.

FELESÉG

Életed árny.

FÉRFI

De mégiscsak az én életem.

1. 6. a.jelenet

Szórakozóhely Budapesten, a háttérben színpad, a színpadon három énekesnő és egy zenekar, NŐ, FÉRFI, BARÁT egy asztalnál ülnek, a színpadon FELESÉG, SZERETŐ és BARÁTNŐ

BARÁT (*Férfihoz*)

Hogy ismerkedtetek meg?

FÉRFI

Romantikus történet.

NŐ (*Baráthoz*)

Előbb te meséld el, ti hogy ismerkedtetek meg.

FÉRFI

Ez kevésbé romantikus történet, mert azzal jött oda hozzám, hogy adjak kölcsön.

NŐ (*nevet*)

És adtál?

BARÁT

Nem, nem adott.

FÉRFI

Barátság és pénz, mint olaj és víz...

NŐ

Keresztapa?

BARÁT

Hemingway.

NŐ (*vállrándítással*)

Mi egy bárban találkoztunk.

BARÁT

Ebben?

NŐ

Nem, de nagyon hasonlóban. Azzal jött oda hozzám, hogy: „Nem találkoztunk mi már valahol?”

BARÁT

Eredeti...

FÉRFI

Tényleg úgy emlékeztem, hogy találkoztunk.

NŐ (*engedékenyen*)

Egy előző életünkben...

FÉRFI

Rám néztél, legalább háromszor, olyan volt a tekinteted, mind egy őzikéé. Azt éreztem, hívogatsz, oda kell mennem, meg kell, hogy szólítsalak... szükséged volt rám.

NŐ *(gyengéd gesztust tesz a Férfi felé)*

Rögtön tudtam, hogy most történik valami. Még aznap este megöleltél. Úgy öleltél, úgy szoritottál, hogy megriadtam...

BARÁT *(belekortyol a whiskyjébe, maga elé morogva)*

Baj lesz még ebből...

(Férfi és Nő táncolni mennek, szorosan egymáshoz simulva táncolnak, míg a színpadon a három nőalak újabb dalba kezd, ekkor a színpadot előzönlük a nők, a színpad alól, a zsinórpadlásról, a páholyokból, mindenhol nők bújnak elő, körbefogják a színpad előterében táncoló Nőt és Férfit. A Férfit elragadják és magukkal viszik, a Nő egyedül marad a táncterben, a Barát feláll az asztaltól és a színpadra megy, whiskeys üveggel a kezében megáll a színpad közepén.)

BARÁT

Bassza meg, hány van még? Hány nő van még?

(A színpadon a nők folytatják a bacchanáliát a Férfival.)

Barát is beáll a körtáncba, kezdetben sután és ügyetlenül táncol, de egy idő után sikerül felvennie a ritmust, a bacchanáliát lejtő nők őt is elragadják, beforgatják az örök körforgásba. A három nő FELESÉG, BARÁTNŐ és SZERETŐ tovább énekelnek a színpadon. Férfi és Nő közben kimennek a színről.

6. b. jelenet

FÉRFI és NŐ a Nő műteremlakásának hálósobájában, az ágyban, szeretkezés után.

NŐ

Van benned valami hamleti. Lenni vagy nem lenni. Tenni vagy nem tenni.

FÉRFI

(magához húzza a nőt és gyengéden megcsókolja, néhány másodperc szünet)

NŐ *(felkel és a festőállványához megy)*

Most ne mocorogj! Maradj így!

FÉRFI (*jóllakottan, mellkasát vakargatja*)

Éhes vagyok... Sütöttél nekem pizzát?

NŐ (*mosolyogva*)

Igen, csak hadd vázoljalak fel! Maximum fél óra.

FÉRFI

Fél óra? Addig éhen halok.

NŐ (*csábítóan*)

Vagy inkább szeretnéd még egyszer?

FÉRFI

Most nem, elfáradtam.

NŐ

Akkor ennyit tégy meg nekem. Felskiccellek az örökkévalóságnak.

FÉRFI (*egy dalt dúdol*)

Nem akar elmúlni ez a szerelem, csak éget... (*Nőre néz, a Nő visszamosolyog*)

NŐ (*folytatja*)

Nyitott és csukott szemeim előtt, tagadva és igézve, egyre csak látlak téged...

Nő egy darabig még rajzol, aztán leteszi a ceruzát, újra a Férfi mellé fekszik, fölé hajol, megsimogatja a homlokát, majd megcsókolja, ismét szeretkezni kezdenek.

1. 7. jelenet

Templom sekrestyéjében, Férfi, Pap

FÉRFI

Atyám, hogy lehet egy nőt szeretni?

PAP

Fiam, fejezd be, hogy Atyámnak hívsz s én sem hívlak Fiamnak tovább.

FÉRFI

Akkor hogy szólíthatom?

PAP

Szólíts Ferinek, s én hogy szólíthatlak téged?

FÉRFI

De hát Maga adott össze.

PAP

Mikor volt az már, Fiam.

FÉRFI

Igaz, hét éve.

PAP

Ha mindenkire emlékeznék név szerint...

FÉRFI

Legyen mondjuk... Gyuri.

PAP

Mit is mondtál, hogy lehet egy nőt szeretni? Úgy érted, hogy lehet egyáltalán szeretni?

FÉRFI

Nem. Hogy lehet egy, csak egyetlenegy nőt szeretni?

PAP

Jótól kérdezed, nekem tulajdonképpen minden nő tetszik. Persze csak messziről, felületesen.

FÉRFI

Maga is így van vele, Feri? Önmagában minden nő gyönyörű. Amíg meg nem ismerem őket, mindegyik olyan, mint egy kagyló, egy bezárult, felbontatlan kagyló. Ártatlan, tiszta és gyönyörű.

PAP

Gyerekkorodban sosem próbáltad meg feltörni a balatoni kagylókat? Én rendszeresen összegyűjtöttem őket, kivittem a partra, anyám folyton rám szólt, hogy ez állatkínzás, de meg kellett nézmem, milyenek belülről. Mindegyiket felbontottam és kiszedtem a belsejüket. Fura dolog történt, nem hittem el, hogy mindegyik ugyanolyan belülről. Addig kísérleteztem, amíg meg nem győződtem róla a saját szememmel: mindegyik ugyanolyan.

FÉRFI

Ha nem csak felületesen, messziről ismerné a nőket, Feri, rájönne, hogy azért nem teljesen így van. Különböznek. Különbözőek a nők, de attól még mindegyik izgat.

PAP

Sohasem szerettél csak egy nőt?

FÉRFI

De talán egyszer...

PAP

És mi lett vele?

FÉRFI

Hamar túltettem magam rajta. Túlságosan nyomasztott. Beszűkített. Az éreztem, már nem én vagyok.

PAP

Érdekes. A házasulandók pont az ellenkezőjét mondják. Akkor kap igazán értelmet az életük, amikor társra találnek.

FÉRFI

Biztos az én agyamban van valami fordítva.

PAP

Hoztál áldozatot annak érdekében, hogy csak egy nőt szeress?

FÉRFI

Áldozatot? Az mi?

PAP

Lemondtál-e valamiről ezért az egy nőért?

FÉRFI

Azt nem.

PAP

Látod itt a baj, ő neked adta a szívét, és te mit adtál cserébe?

1. 8. jelenet

Egy budapesti park alkonyatkor, a parkban játszótér is van, Férfi és Nő a hintán ülnek egymás mellett és ringatóznak.

FÉRFI *(maga elé mormogja, nagyon egyszerűen, mintha saját szavai lennének)*

„Fáradt vagyok, ringass el, ó, halál: az érdem itt koldusnak született és hitvány semmiségre pompa vár, és ámulás sújt minden szent hitet és becsületet rút gyanú aláz, és szűz erényt a gaz tiporni kész, és tökéletest korcs utód gyaláz, és érc-erőt ront béna vezetés, és észre láncot Doktor Balga vet, és hatalom előtt néma a szó, és egyszerű kap együgyű nevet, és Rossz-Kapitány rabja lett a jó. Fáradt vagyok; jobb volna sírba mennem: meghalnék, csak ne hagynám el szerelmem!”

NŐ

El akarsz hagyni?

FÉRFI

Fejben már szakítottam veled.

NŐ

Hogy lehet fejben szakítani?

FÉRFI

Egyszerűen. Gyenge vagy.

NŐ

Most mi van? Egyik nap minden rendben, a másik nap pedig el akarsz hagyni? Mi bajod van?

FÉRFI

Semmi.

NŐ

Nem fogadom el a lemondásodat.

FÉRFI

Tönkre foglak tenni.

NŐ

A játszmák nem fejben dőlnek el.

FÉRFI

Hanem hol?

NŐ

Szívben.

FÉRFI

Nekem olyan nincs.

Nő szemében könnycseppet látunk megcsillanni.

1. 9. Jelenet

Budapesti szórakozóhely bárpultjánál. FÉRFI és SZERETŐ.

FÉRFI

Jól nézel ki.

SZERETŐ

Pedig ma nem is vagyok igazán formában.

FÉRFI

A nők valahogy előszeretettel használják az igazán szót. Te érted miért?

SZERETŐ

Talán mert igazán szeretnek téged.

FÉRFI

Nem érdelem meg.

SZERETŐ

Nős vagy?

FÉRFI

Nem, azt nem.

SZERETŐ

Nincs önbizalmad.

FÉRFI

Hidd el, hogy van.

SZERETŐ

Nem ismerlek.

FÉRFI

Iszol még egy bort? Meghívlak.

SZERETŐ

Rég találkoztam már férfival, aki így... lobog. Van benned tűz.

FÉRFI

Ezt még sohasem mondták nekem.

SZERETŐ (*teljes odaadással*)

Gyönyörű a szemed, el lehet veszni benne.

FÉRFI

Nana. Pedig még alig ittál a borodból.

SZERETŐ (*zavarban, visszakozyva*)

Most már nem is merek többet inni.

1. 10. Jelenet

Templom sekrestyében, Férfi, Pap.

FÉRFI

Gondolkodtam az áldozat kérdésén, amit múltkor felvetettél, Feri. Egy nőről még le tudok mondani, de mindegyikről nem.

PAP

Ha egy nőről lemondasz, mindegyikről lemondasz, mivel akkor lemondasz a következőről, a következőről és a következőről is.

FÉRFI

Csakhoggy ez nem így működik, Feri. Ha egy nőről lemondok, akkor a következőt még

hevesebben kívánom. Vadállati erővel. Ezt te nem ismerheted.

PAP

Pusztító vágyak ezek, Gyuri. Felemésztenek téged.

FÉRFI

Mondd, mit tegyek, hogy ezt a pusztító vágyat megszelídítsem, és egyetlenegy nőre koncentrálhassam? Azt hittem, az idő múlásával csillapodni fog, azt hittem az öregség majd elhozza a megnyugvást. De ahogy múlik az idő, és ahogy kezdem megismerni a nőket, még jobban, egyre jobban tetszenek, nem tudok betelni velük.

PAP

Nehéz eset vagy, Fiam. Ilyennel még nem találkoztam.

FÉRFI

Találj ki nekem valamit! Úgy bízom benned! Máskülönben elemészt ez a tűz... szenvedély... őrzöngés...

PAP

Mánia. Ez nálad már mánia. De gondolkodom rajta, mit találhatnék ki neked.

1. 11. jelenet

Férfi, Feleség, az egyikük konyhájában.

Férfi szórakozottan eszik, inkább tologatja az előtte lévő tányéron a falatot, gondolatai minduntalan elkalandoznak, látszólag alig figyel arra, amit a Feleség mond.

FELESÉG

Jövő héten kell egy szabad délután, mert dolgom van. El kellene hozni a gyerekeket az iskolából.

FÉRFI

Persze.

FELESÉG (*hogy tesztelje a Férfi figyelmét*)

Találkoznom kell a szeretőmmel, akivel egész délután szerelmeskedni fogunk. Olyan vadul, ahogy veled sohasem.

FÉRFI (*azonnal felfigyel a hallottakra*)

Végre valahára találtál magadnak egy szeretőt!

FELESÉG

Te figyelsz?

FÉRFI

Hogyne figyelnék! Mióta vártam erre a pillanatra! Miért is kellett hozzá évek?

FELESÉG

A gyerekeink nevelésével voltam elfoglalva.

FÉRFI

Ugyan már. Hány nőt ismerek, akiknek kisebb gyerekeik vannak, elváltak és rögtön bepasiztak a válás után.

FELESÉG

Mit akarsz ezzel mondani? Azt gondolod, én talán selejtes vagyok, azért, mert törődöm a gyerekeimmel.

FÉRFI

Szó sincs róla. Nyugodj meg! Kicsit sem vagy selejtes. Nagyon is jó nő vagy. Ezért vettelek feleségül.

FELESÉG

Akkor miért nem szeretkezel velem? Már évek óta...

FÉRFI

Mit szólna hozzá a szeretőd?

FELESÉG (*sírva fakad*)

Nincs semmi szerető. Egyáltalán semmi. Csak kitaláltam. Én csak téged szeretlek. Érted? Téged. Rá sem bírok nézni más férfira. Azóta sem. (*zokog*)

FÉRFI (*feláll, odamegy a feleségéhez, nyugtatgatja, mint egy gyereket*)

Jó, majd kitalálunk valamit. Nyugi...

FELESÉG

Mégis mit? Mit tudunk kitalálni?

FÉRFI

Majd leszek a titkos szeretőd.

FELESÉG (*felnéz a könnyei közül, kételkedve*)

FÉRFI

Csak egy kis időre. Amíg nem találsz magadnak igazi szeretőt.

1. 12. Jelenet

Férfi, baldachinos, ódon ágyon szeretkezik a Szeretővel. Nő a baldachinos ágy jobb oldali oszlopánál áll, nézi a Férfit és a Szeretőt. Őszinte kíváncsisággal, mintha csak tanulni akarna. Uralkodik érzésein, szeretettel nézi a Férfit, amint ezzel a másik nővel szeretkezik. Férfi és Szerető rafinált, jól megkomponált, lassú, finom mozdulatokkal imitálják a szeretkezést. Nő hirtelen rosszul lesz, belekapaszkodik az ágy oszlopába, majd összeszedi magát, hátat fordít az ágynak és a közönség felé fordul. Férfi kibontakozik a Szerető öleléséből, felkel az ágyról, odamegy a Nő mellé, egymás mellett állnak a közönséggel szemben.

NŐ

Elhasználtad magad.

FÉRFI

Elhasználtam.

NŐ

Nem élvezetből csinálod, csak uralkodni akarsz.

FÉRFI

Szeretlek.

NŐ

Én is szeretlek. Azt hittem, nekem sikerül férfit faragnom belőled. Ne hagyj itt! Ne halj meg! Ha meghalsz, teljesen egyedül leszek az ürességben.

FÉRFI

Neked kell betöltened az ürességet. Ami belül van, teljesen el kell engedned.

FÉRFI és NŐ visszamennek az ágyhoz, leülnek az ágy szélére, a Szerető is felkel és közéjük ül, immár hárman ülnek egymás mellett az ágyon.

II. FELVONÁS

II.13. jelenet

Budapesti szórakozóhely, oldalt bárpult, középen, kis színpadon egy zenekar játszik, a színpad előterében három énekesnő énekel. A helyiség háttérében asztalok, ahol a közönség ül és hallgatja a zenét.

Az egyik asztalnál a FÉRFI BARÁTJA és a NŐ ülnek, élénken vitatkoznak valamiről, a zene elnyomja hangjukat. Amint a zenekar abbahagyja a játékot, tapsolnak.

BARÁT

Jól nyomják!

NŐ

Örülök, hogy tetszik.

BARÁT

Ő is jön?

NŐ

Nem tudok róla.

BARÁT

Beszéltetek?

NŐ

Pár napja.

(A zenekar a Belleville rendez-vous-t kezdi játszani.)

BARÁT

Szeretem ezt a számot...

(Mindketten hallgatják a zenét, majd amikor a szám véget ér, az egyik énekesnő lejön a színpadról, s odamegy az asztalukhoz.)

BARÁTNŐ *(kedvesen)*

De jó, hogy itt vagytok. Koncert után majd beülünk valahová. *(ahogy jött el is viharzik)*

BARÁT

Ismered?

NŐ

Mint a rossz pénzt...

BARÁT

Bemutatsz?

NŐ

(nevetve) Persze, ha akarod...

(BARÁT és NŐ nevetve hallgatják a zenét, a bárpult szélénél megáll FÉRFI, körülnéz,

majd meglátja a NŐT és BARÁTot, amint egymás mellett ülve nevetgélnek, egy darabig a bárpultnál álldogál, majd odamegy a Nőhöz és BARÁThoz)

FÉRFI

Hello, hát ti?

NŐ *(feláll, hogy megölelje a Férfit, de ő elhúzódik)*

De jó, hogy itt vagy! Gyere, ülj le hozzánk!

FÉRFI

Hozzánk?

NŐ

Úgy értettem, az asztalunkhoz.

FÉRFI

Most már hiába magyarázod!

NŐ

Nincs mit magyarázni.

FÉRFI *(Baráthoz)*

Lenyúlod a nőmet, te szemét?!

BARÁT

Milyen nődet, akkor viselkedj is úgy vele, mintha a nőd lenne...

NŐ *(szemlesütve)*

Akkor most mégis a barátnőd vagyok?

FÉRFI

Ki mondta, hogy nem?

NŐ

Azt sem mondtad, hogy igen...

FÉRFI

A barátnőm vagy...

NŐ

Akkor húzzunk innen... nem bírom ezt a lebujt.

FÉRFI

Még egy percet maradjunk, meg akarom hallgatni a dalt.

NŐ *(leül)*

BARÁTNŐ *(lejön a színpadról, odamegy a Férfihez)*

Csak meg akartam valamit nézni... innen lentől, jól mutat –e. Tetszik a koncert?

FÉRFI

Nekem mindig bejön.

BARÁTNŐ *(hamis mosollyal)*

Köszí. *(mit sem törődve azzal, hogy Nő ott ül a közvetlen szomszédságában)* Bemutatom a zenekart, ha akarsz persze...

FÉRFI

Ja hát... éppen indultunk.

BARÁTNŐ

Ja hát... nem erőszak a disznótor.

FÉRFI

Na jó, menjünk... *(átmegy a Barátnő asztalához)*

(Nő és Barát ottmaradnak a saját asztaluknál)

NŐ *(Baráthoz)*

Ez most az, aminek gondolom?

BARÁT

Nem akarlak elbizonytalanítani, de bizony az.

NŐ

Itt a szemem láttára? Odamegyek hozzá.

BARÁT

Nehogy odamenj, ezt akarja...

NŐ

Kikaparom a szemét ennek a csajnak.

BARÁT

Azt megnézem...

NŐ

Iszabirkózás tetszene, mi?

BARÁT (*nevet*)

NŐ

Odamegyek.

BARÁT

Várd meg, míg ő jön ide.

NŐ

És ha nem jön?

BARÁT

Hogyne jönne.

Férfi egy másik asztalnál ül és beszélget a Barátnővel, aki túlzottan bizalmaskodó, közeledése a Férfihoz túlmegy a jó ízlés határain.

NŐ

Feláll, elindul a Férfi felé.

FÉRFI

A másik asztalnál feláll, egy pillanatig habozik a Nőt nézve, majd gyorsan kimegy a szórakozóhelyről.

NŐ

Értetlenül néz a Férfi után.

II. 14. jelenet

Férfi hálósobájában.

Szerető, Férfi.

FÉRFI

Meddig akarsz maradni?

SZERETŐ

Hogyhogy?

FÉRFI

Dolgoznom kellene...

SZERETŐ

Még maradok.

FÉRFI

Hát jó. *(felkel az ágyból, öltözni kezd)*

SZERETŐ

Odamegy hozzá és nem hagyja felöltözni, megpróbál dominaként hatni a Férfira, aki az ágy mellett áll, Szerető kombinében, a Férfi alsónadrágban és egy ingben, Szerető feltérdel és térden, lassú mozdulatokkal odamegy a Férfihoz, megfogja az inge gallérját és magához húzza.

FÉRFI

Dolgoznom kell.

Szerető elkezd kiigombolni a férfi ingét, mire a Férfi elutasítóan felemeli az egyik kezét.

SZERETŐ

Túl komolyan veszed magad!

Szerető feláll, gyengéden átfogja a Férfi derekát.

FÉRFI

Hagyj! Dolgom van!

Szerető a kezét a Férfi derekán tartva körbejárja a Férfit, majd egy váratlanul erős mozdulattal az ágyra dönti. Férfi először fel akar kelni, de a Szerető erősen tarja, egyik kezével a mellkasára támaszkodik, másikkal megsimogatja a Férfi arcát.

SZERETŐ

Egyszer aludj velem!

Férfi felül, ölében tartva a szeretőt. Farkasszemet néznek. Szerető hosszan megcsókolja a férfit. Majd hirtelen mozdulattal újra az ágyra szorítja.

II.15. jelenet

Férfi hálósobájában, Férfi, Nő

FÉRFI

Szakítani akarok, most végleg.

NŐ

Tudod, hogy úgysem egyezem bele.

FÉRFI

Egyedül is menni fog. Úgyis te vittél a hátadon mindent...

NŐ

Ne mondj ilyeneket, megbetegszem tőle.

FÉRFI

Be vagy kattanva.

NŐ

Én?

FÉRFI

Görcsösen akarsz egy kapcsolatot.

NŐ

Te pedig görcsösen... hajtod az újabb ismeretségeket. Be akarsz bizonyítani, hogy mindenkinek kellesz. Nem kellhetsz mindenkinek. Nevetséges vagy ezzel a csajozási mániáddal.

FÉRFI

Te pedig nevetséges vagy, hogy ilyen eszelősen ragaszkodsz hozzám. Azt hiszed, nincs rajtam kívül más férfi?

NŐ

Azt.

FÉRFI

Hülyeség. Pasizzál.

NŐ

Dehogy pasizom.

FÉRFI

Miért? Rád férne!

NŐ

Hogyhogy rám férne?

FÉRFI

Eldobnád ezt a görcsös ragaszkodást.

NŐ

Én tudom, mit akarok... tudom, miért tetszel... tudom, miért akarok veled lenni. Lehet, hogy eszelősen hangzik, de a szerelem ilyen.

FÉRFI

Milyen?

NŐ

Erősebb nálunk.

FÉRFI

Nálam biztosan nem.

NŐ

Akkor még nem voltál szerelmes.

FÉRFI

De voltam.

NŐ

Ha lettél volna, nem csak az akaratoddal foglalkoznál.

FÉRFI

Voltam szerelmes.

NŐ

Ha lettél volna, észrevennéd, hogy a szerelem az, ami erősebb az akaratnál.

FÉRFI

Voltam szerelmes.

NŐ

Ha lettél volna, most sem vitatkoznál.

FÉRFI

Voltam szerelmes.

NŐ

Csak be voltál kattanva.

FÉRFI

Szerelem volt.

NŐ

Kattanás.

FÉRFI

Szerelem.

NŐ

Kattanás. (*szünet, kifáradva*) Mindegy... amit szerelemnek gondolsz, menekülés önmagad elől. Én meg hiába pasizom, úgyis mindig kibukik, hogy semmi közöm a vadidegen pasikhoz.

FÉRFI

Menj orvoshoz!

NŐ

Előbb döntsük el, kinek kell inkább az orvos!

FÉRFI

Szeretnék tenni érted valamit, de nem tudok... nem tudok...

II.16. jelenet

Óriási Skype monitor a színpad háttérében, Férfi a monitor előtt ül és vadul chatel egyidejűleg több különböző nővel. A nőket csak a Skype monitoron látjuk.

FÉRFI (*gépelt laptopja klaviatúráján*)

Hogy vagy, Nagylány?

ISMERETLEN NŐ (*portréját látjuk a Skype monitoron*)

Egész jól, és Te?

FÉRFI (*m.f.*)

Este elugrunk valahová?

ISMERETLEN NŐ (*m.f.*)

Lehet... attól függ...

FÉRFI (*m.f.*)

Mitől?

ISMERETLEN NŐ

Hová viszel? Valami jó helyre?

FÉRFI (*másik nő jelentkezik be a Skype-ba, amire a Férfi felfigyel*)

Várgy egy kicsit, most el kell intéznem valamit...

ISMERETLEN NŐ (*m.f.*)

Ok. Csak intézd. Hány óra körül találkozunk?

FÉRFI (*a másik Ismeretlen nőnek*)

Szia, Szépségem!

ISMERETLEN NŐ II.

Hello idegen!

FÉRFI

Múltkor nagyon jól néztél ki abban a topban.

ISMERETLEN NŐ II.

Kösz. De nem ez volt a csúcsformám.

FÉRFI

El sem tudom képzelni, hogy még ennél is jobban nézz ki...

ISMERETLEN NŐ II.

Pedig...

FÉRFI

Összefutunk a városban estefelé?

ISMERETLEN NŐ II.

Talán.

FÉRFI

Ok. Akkor majd kereslek. Felveszel valami vadítót?

ISMERETLEN NŐ II.

Próbálkozom.

FÉRFI

Akkor este.

ISMERETLEN NŐ II.

Ciao.

FÉRFI (*harmadik nőnek ír, akit kikeresett a Skype partnerek közül*)

Ma este szabad vagyok...

ISMERETLEN NŐ III.

Ilyen is van?

FÉRFI

De van ám.

ISMERETLEN NŐ III. (*nem válaszol*)

FÉRFI

Látni akarlak!

ISMERETLEN NŐ III.

Lehet róla szó.

FÉRFI

Lejössz a klubba?

ISMERETLEN NŐ III.

Naná!

FÉRFI

A kék ruhád vedd fel, ami múltkor is rajtad volt...

Férfi mániákusan folytatja a chatelést.

II.17. jelenet

Budapesti szórakozóhely előtti utcarészlet, Férfi hosszú fekete ballonkabátban megáll az utcán, előveszi okostelefonját és annak monitorját böngészi. Barát megáll mellette. A

Férfi nem veszi rögtön észre, el van merülve a mobiltelefonja böngészésében.

BARÁT

Nagyban megy a vadászat?

FÉRFI

Később kezdődik a buli.

BARÁT

Voltál már bent?

FÉRFI

Nem, csak álldogálok itt, amíg befut valaki.

BARÁT

Mostanában alig találkozunk.

FÉRFI

Ja... hát sokat dolgozom.

BARÁT

Csajokra mindig van időd...

FÉRFI

Mit akarsz?

BARÁT

Tanulni...

FÉRFI

Na jó, hát csak figyelj!

Félrészeg nő tántorog ki a szórakozóhely ajtaján, bambán maga elé bámul, a Férfi odamegy hozzá.

FÉRFI

Segíthetek?

FÉLRÉSZEZEG NŐ

Hívhatsz egy taxit!

FÉRFI

Szívesen...

FÉLRÉSZEZEG NŐ

Kösz, haver, úgyis lefogyott a telómról a lóvé.

FÉRFI

Merrefelé laksz?

FÉLRÉSZEZEG NŐ

Ne akard tudni.

FÉRFI

Tíz perc és itt a taxi. Akarod, hogy megvárjam veled?

FÉLRÉSZEZEG NŐ *(imbolyogva)*

Nekem mindegy... de asszem, jobb, ha félreállsz... érzek valami furát...

(a járdaszegély felé fordulva a parkoló kocsik közé hány)

FÉRFI

(viszolyogva a háttérbe húzódik, odamegy Barátjához, aki végignézte a jelenetet, gúnyosan mosolyog)

BARÁT

Ennél jobb is voltál már, szerintem.

FÉRFI

Mire akarsz kilyukadni?

BARÁT

Menekülsz az öregedés elől... a halál elől... magad elől...

Az utca másik oldalán feltűnik Szerető, a Férfi hirtelen meglátja és átkiált neki.

FÉRFI

Hahó, itt vagyok! Mindjárt kezdődik a koncert!

SZERETŐ

(átjön az utca másik oldaláról, üdvözlésként szájon csókolja a Férfit, mintegy demonstrálva, hogy ehhez a Férfihez tartozik)

Minek ácsorogtok itt az utcán?

FÉRFI

Téged vártunk!

SZERETŐ

De rendesek vagytok!

BARÁT *(rosszallóan néz a Szeretőre)*

Na ja...

(jeleneten belüli váltás, Barát, Férfi és Szerető bemennek a szórakozóhelyre)

II.17./b jelenet

Budapesti szórakozóhely, egy koncert előkészületei, kis színpad, bárpult, asztalok, a társaság elhelyezkedik egy asztalnál. A színpadon a Barátnő és zenekara.

BARÁTNŐ *(odamegy az ismerős társasághoz, mosolyog, őszintén örül nekik)*

De jó, hogy eljöttetek!

FÉRFI

Ki nem hagynám!

BARÁTNŐ (*mosolyog*)

Mi mindig örülünk neked...

SZERETŐ

Ki ez a nő?

FÉRFI

Egy barátnőm...

BARÁT

Pontosabban egy barátnőd barátnője, nem?

FÉRFI

Ne lovagoljunk a szavakon!

(A zenekar próbál, elnyomja a társaság beszédének zaját, Férfi kihasználva ezt a kedvező pillanatot, odafordul a Baráthoz.)

Le ne buktass!

BARÁT

Nem én foglak lebuktatni, majd te saját magadat!

A zenekar elkezd játszani az Azzurro kezdetű slágert.

BARÁTNŐ (*a Férfira nézve belebúgja a mikrofonba*)

Ezt a számot neked ajánlom, te sötét alak, aki ott ülsz viharkabátodban és egyszerre több nő fülébe sugdosol kedves szavakat.

BARÁT

Ugye megmondtam.

A zenekar játszik, a társaság hallgatja a zenét, miközben a színpad előtt látványosan

végigvonulva színre lép a Nő. Amint meglátja a társaságot, odalép asztalukhoz. Férfi feláll, mintegy megbabonázva, kezét nyújtja a Nő felé, és a színpad elé vezeti, ahol táncolni kezdenek. Egyedül őket látjuk kiemelt világításban. A dal abbamarad, Férfi és Nő még néhány másodpercig a színpad előterében marad összefonódva, majd fényváltás. Visszatérnek a társasághoz. Férfi bemutatja egymásnak a két nőt, Szeretőt és a Nőt, csak a kézfogás mozdulatát látjuk szó nélkül. Barát az asztaltól, Barátnő a színpadról követi figyelemmel az eseményeket.

Nő leül a társaságba, a Férfi mellé, érezhető feszültség a két nő között, a zenekar Edit Piaf Hymne d'amour című dalát kezdi játszani, a társaság minden tagja a zenét hallgatja. Amint véget ér a zene, a Szerető felpattan és sértődötten elrohan a pulthoz.

NŐ

Mióta van meg neked ez a nő?

FÉRFI

Nincs köztünk semmi.

NŐ *(mélyen a Férfi szemébe néz)*

Szerelmem. Ennyire már ismerlek.

FÉRFI

Nincs jelentősége.

NŐ

Azt tudom, de ártani árthat.

BARÁT

Én is megmondtam...

FÉRFI

Mit?

BARÁT

Hogy légy óvatos vele!

FÉRFI

Mindenki annyira aggódik értem! Tudok magamra vigyázni!

BARÁT

Azt látjuk. Egyik baromság a másik után.

Szerető visszajön, kezében egy fröccsel. Dühösen leül az asztalhoz.

SZERETŐ (*Férfihez*)

Menjünk ki beszélni!

NŐ

Minek? Itt is nyugodtan beszélhettek. Mindenről tudok.

SZERETŐ

Azt kétlem.

NŐ

Nem vagyok kíváncsi a részletekre.

SZERETŐ

Tőlem megkapja, amit tőled nem.

BARÁT (*Szeretőhöz*)

Amit tőled kap, azt bárkitől megkaphatja.

NŐ (*Baráthoz elismerőleg*)

Ki sem nézném belőled ezeket vagány beszólásokat...

BARÁT

Van még.

NŐ (*Szeretőhöz*)

Szóval, mi az, amit te, szerinted nyújtani tudsz. Én meg nem?

SZERETŐ

Izgalom.

NŐ

Kábítás.

SZERETŐ

Kaland.

NŐ

Zuhanórepülés az ismeretlenbe.

SZERETŐ

Tűz.

NŐ

A pokol tüze.

SZERETŐ

Erotika.

NŐ és BARÁT (*harsány nevetésben törnek ki*)

BARÁT

Egy harisnyakötőtől még nem leszel erotikus!

NŐ

Kincsem, azt elfelejtetted hozzátenni.

BARÁT (*hangsúlyosan*)

Egy harisnyakötőtől még nem leszel erotikus, kincsem!

SZERETŐ *(sértődötten felugrik az asztaltól és ismét a pult felé távozik)*

FÉRFI *(aki addig szemérmesen a háttérben maradt, Nőnek)*

Győztél!

NŐ

De te is! *(megcsókolja)* Csak ne hidd, hogy ezzel vége, attól tartok visszajön.

FÉRFI

Az tőlem is függ.

NŐ

Remélem, most kiderül végre, hogy neked is van akaratod.

A zenekar ismét belekezd egy szerelmes számba, mindhárman a színpad felé fordulnak és átadják magukat a zenének.

II.18. jelenet

Nappali Férfi lakásában, Férfi, Nő, Szerető később érkezik, a nappaliból kilátás nyílik egy teraszra.

NŐ

Főzök kávét.

FÉRFI

Gondolod sikerül lazán eltársalognunk egy kávé mellett?

NŐ

Még az is lehet. Mindenesetre lefőzöm. Már itt kellene lennie.

FÉRFI

Ennyire hiányzik?

NŐ

Ennyire túl akarok lenni rajta.

FÉRFI *(átöleli)*

Ne felejtse el, én téged választottalak.

(csengetés, Férfi ajtót nyit, és beengedi a Szeretőt)

SZERETŐ

Milyen jó kávé illat.

FÉRFI

Neked főzte.

(Nő behozza a kávékat és felszolgálja Férfinak és Szeretőnek, valamint maga elé is tesz egy csésze kávéval. Mindhárman elhelyezkednek a kanapén, előttük dohányzóasztal a három csésze kávéval.)

SZERETŐ

Egész jó.

NŐ

Örülök, hogy ízlik. *(szünet)* Mikor ismerkedtetek meg?

SZERETŐ

Három hónapja, de elég intenzív három hónap volt... igaz, Édesem?

FÉRFI

Meg ne próbálj Édesemnek hívni!

SZERETŐ

Miért?

NŐ

A volt felesége hívta így. Vannak dolgok, amiket nem tudsz.

SZERETŐ

Vannak dolgok, amiket meg te nem tudsz.

NŐ

Nyilván.

FÉRFI (*kellemetlenül feszeng a kanapén a két nő között*) Lehet, hogy jobb lenne kimenni a teraszra.

NŐ

Majd később, ha odasüt a nap. (*a Szeretőhöz*) Múltkor ott voltál, amikor telefonáltam, igaz? Múlt vasárnap.

SZERETŐ (*büszkén*)

Igen, én voltam.

NŐ

Éreztem, hogy valami nem stimmel. Szeretném megtudni, mit akarsz, lényegében mik a szándékaid...

SZERETŐ

Hát szeretném, ha minden így maradna, mint eddig...

NŐ (*Férfira néz*)

Nem akarsz beszélni?

FÉRFI

Ezt inkább rád bízom.

NŐ

Hoztunk egy döntést, amit szeretnénk megvitatni veled, mivel téged is érint, de a döntést, amit meghoztunk, megváltoztatni már nem fogjuk...

SZERETŐ

Mi lenne az? Hármásban akarjátok?

NŐ (*udvarias mosollyal*)

Sok szenvedéstől kímélné meg a nőket a bigámia.

FÉRFI

Az arabok tudnak valamit.

NŐ (*a Férfira mosolyogva*)

Döntenünk kellett és mi úgy döntöttünk, hogy összeházasodunk.

SZERETŐ (*harsány kacagásban tör ki*)

Ti összeházasodtok? Ez jó! (*térdét csapkodva nevet*) Ki gondolta volna, hogy pont ti, a függetlenség megrögzött bajnokai összeházasodtok. Ez jó! Akkor hivatalos Szerető státuszom lesz!

FÉRFI

Úgy tűnik, nem értettél meg.

NŐ

Mi kettesben szeretnénk maradni. Nélküled.

SZERETŐ (*azonnal felfogva a helyzet komolyságát, Férfihoz*)

Kijönnél a teraszra?

FÉRFI

Minek?

SZERETŐ

Beszélni.

NŐ

Azért vagyunk itt, hogy hármásban beszéljünk meg mindent!

SZERETŐ *(feláll és kirángatja a Férfit a teraszra)*

Valamit mondanom kell.

NŐ

Ez nincs benne a játékszabályokban.

SZERETŐ

Miért, vannak játékszabályok?

NŐ

Jobb lett volna, ha az elején tisztázzuk, de világos, hogy azért kellett *(izgatott, kapkodja a levegőt)*... azért kellett ez az egész, hogy mindent hármásban... nyíltan...

SZERETŐ

Majd legközelebb óvatosabb leszel, Édesem. *(kivonszolja Férfit a teraszra és becsukja maga mögött a terasz ajtaját.)*

NŐ *(kétségbeesetten kopog a teraszajtón)*

Engedjete ki, nem zárhattok ki... én is itt vagyok.

FÉRFI *(tanácstalanul magasba tartja a kezét, int Nőnek, hogy nyugodjon meg, mindjárt visszajön)*

SZERETŐ *(a teraszon)*

Szóval feleségül veszed, mi? És engem meg sem kérdezel?

FÉRFI

Kellett volna?

SZERETŐ

Igenis kellett volna, mindig racionálisan döntesz, nem a szívedre hallgatsz...

FÉRFI

Most tényleg inkább az eszemre, bocs...

SZERETŐ

Csak ennyit tudsz mondani?

FÉRFI

Hát... ha nem haragszol, most visszamennék, ha nincs több mondanivalód. *(elindul vissza a szobába, a Szerető utána)*

SZERETŐ

Azt gondolod, ennyivel el lehet intézni?

FÉRFI

Így is túl lett agyalva ez a helyzet. Hármas találkozó! Micsoda hülyeség! *(belép a szobába)*

SZERETŐ *(utána, visszatér a szobába)*

Gyere vissza, még nem fejeztem be.

FÉRFI

(odamegy a Nőhöz, átkarolja, demonstrálva, hogy összetartoznak)

(Szeretőhöz) Most befejezheted!

NŐ *(magyarázóan, mintegy bocsánatot kérve)*

Két éve vagyunk együtt, sok mindenem keresztülmentünk. Többször elvesztettük egymást. Most már nem akarjuk még egyszer elrontani. *(lopva a Férfira néz és jelzi, hogy menjenek ki a teraszra)*

FÉRFI *(kilép a teraszra, Nő utána és hirtelen bezárják maguk mögött az ajtót, Szerető bentről a szoba felől dörömböl a teraszajtón)*

Még meg sem kértelek... hivatalosan...

NŐ (*lehajtja a fejét, majd hirtelen felnéz a Férfira*)

FÉRFI

Hozzám jössz?

NŐ

Megígéred, hogy többet nem fog előfordulni... hogy beengedsz az életedbe egy másik nőt...

FÉRFI

Veszélyes.

NŐ

Kimondhatatlanul veszélyes. Ha kell az adrenalin, inkább próbáld ki az ejtőernyős ugrást.

FÉRFI (*mosolyog*)

Egész jó ötlet.

NŐ

Hűségese leszel? Megígéred... hogy soha többé nem fordul elő... hogy elszakadunk egymástól? Megígéred... hogy nem gondolod meg magad... hogy mindig ilyen határozott leszel, mint most.

FÉRFI (*megcsókolja a Nőt*)

NŐ

Ezt tekinthetem igennek?

FÉRFI (*bólint*)

NŐ

Mindig is tudtam, hogy nem az a morcos fiú vagy, akinek álcázod magad...

FÉRFI

Menjünk vissza, nem maradhatunk örökké a teraszon...

NŐ

Felkészültél? Mert minden eszközt be fog vetni. Könyörög majd. A legszebb együtt töltött órákra emlékeztet. Felhívja a figyelmedet, mennyire tévedsz. Életed legnagyobb baklövését követed el, amit soha nem tudsz majd helyrehozni.

FÉRFI

Soha semmiben nem voltam ilyen biztos! *(óvatosan kinyitja a teraszajtót és visszalép a szobába, a Nő utána, Szerető azonnal felpattan a kanapéről, odarohan a Férfihoz)*

SZERETŐ

Miről volt szó? Egyáltalán nem szép, hogy kizártatok...

FÉRFI

Idd meg a kávé és menj haza...

SZERETŐ

Mi az, hogy menjek haza? Nekem itt van a hazám...

NŐ *(elképedve)*

Nem tudom, mit képzelsz magadról...

SZERETŐ *(hirtelen mozdulattal megragadja a Férfit és kihurcolja a teraszra, durván becsukja maga mögött a teraszajtót, Nő, bent marad és nyugodtan figyeli a teraszon őrzöngő Szeretőt)* Miről volt szó? Megmondtam, hogy szabályellenes, ha kettesben beszéltek...

FÉRFI

Szeretnénk új életet kezdeni együtt és ebbe te nem férsz bele.

SZERETŐ *(őrzöngve)* Kiugrom a teraszról, kiugrom, ha ez igaz... *(elkezd felhúzódkodni)*

a korlátra)

FÉRFI

Azonnal gyere le, tisztára meghibbantál?

(Nő bentről követi az eseményeket, látja amint Szerető és Férfi verekednek a terasz korlátjának dőlve, veszélyes testhelyzetben. Hirtelen döntéstől vezérelve, odalép a terasz ajtajához, kopog, Férfi fél kézzel kinyitja a terasz ajtaját.)

FÉRFI

Maradj bent! Egyedül is elboldogulok vele.

NŐ

Nem úgy tűnik.

SZERETŐ *(vérszemet kapva)*

Megöllek, te úri kurva! *(nekiront a Nőnek és a terasz korlátjához szorítja)* Ez így nem igazságos, nem igazságos, szemetek vagytok, mindketten!

NŐ

Szerinted igazságos volna, ha mindhárman kiesnénk a teraszra, és meghalnánk, csak azért mert hoztunk egy döntést, ami nem a te javadra szólt?

SZERETŐ *(dühében őrvongva tarkón vágja a Nőt, aki elterül a terasz padlóján)*

FÉRFI

Ezt meg miért csináltad?

SZERETŐ

Kérj bocsánatot!

FÉRFI

És mégis miért?

SZERETŐ

Mert őt veszed feleségül, nem engem...

FÉRFI

Mit akarsz?

SZERETŐ

Azt, hogy gondold át még egyszer!

FÉRFI (*a terasz padlóján fekvő Nőre nézve, elbizonytalanodva*)

Hát jó, majd még meglátjuk...

II.19. jelenet

FÉRFI, PAP *a Sekrestyében*

Férfi az üres sekrestyében, kétségbeesetten keresi a Papot, üresen kong a templom, melyben visszhangzanak a Férfi szavai.

FÉRFI

Atyám, hol vagy? Segíts! Elveszett az életemből a méltóság! Hogyan szerezhetném vissza? Nem tudok dönteni. Nem tudok dönteni a nők között. Nem tudok megállni. Rohanok. Végig az életem. Tovább akarom ajándékozni a trófeáimat. Tovább. Valaki másnak. Aki majd megtalálja őket és örömét leli bennük. Én nem örülök már nekik. Elveszett belőlem az öröm. Sötét félelmek kerítenek hatalmukba. Sötét árnyak, melyekkel birkózom. Én magam is az lettem, egy félelmetes, sötét alak, aki menekül.

Pap időközben visszatért a sekrestyébe és a háttérből figyeli a Férfi imáját.

FÉRFI

Halkan zokog az üres templomban, ahol finoman visszhangzik a zokogása.

PAP

Hátulról a Férfi mellé lép és megérinti a vállát, Férfi összerezzzen.

Gratulálok, igazán nagy lépést tettél az önmagad felé vezető úton.

FÉRFI

Bambán néz maga elé, mint aki zavaros álomból ébredt.

PAP

Egyvalamit nem értek... Mi ez az elajándékozás? Hogy mondtad? El akarod ajándékozni a trófeáidat?

FÉRFI

Amikor én már kiszívtam a belsejüket, mint ahogy az osztriga belsejét szippantják ki az ínycsekek, továbbajándékozom őket, valaki másnak, aki talál bennük élvezetet, aki megtalálja bennük azt, amit én már nem látok és kiszippantja belőlük ugyanúgy... Lehet, hogy valami mást talál, valamit, amit én észre sem vettem.

PAP

Visszaszívom, amit az előbb mondtam, arról, hogy nagy lépést tettél előre. Betegebb vagy, Fiam, mint gondoltam. Micsoda elmebeteg ötlet ez? Továbbajándékozni a nőket? Azt gondolod, a nőknek, akikkel együtt háltál, talán nincs személyiségük?

FÉRFI

Dehogyan nincs, csak mind alávetik nekem. Odaadják az átkozott személyiségük magját és azt hiszik, én tudok vele valamit kezdeni. Hát nem, nekem ugyan nem kell. Törődöm is én a személyiségükkel. Nekem csak a test kell. Az élvezet. Na jó, az élvezethez kell némi személyiség is. De csupán csak ennyi. Ennél nem kell több. Csak az, ami szórakoztat. Amitől érdekesek lesznek. Mások, mint a többi. De miután ezt a részt kiszívtam, eldobom a csigahéjat, vagy kagylóhéjat, ahogy tetszik...

PAP

Hogy tudnálak meggyőzni eszméid kártékonyságáról?

FÉRFI

Azt hiszem, sehogy!

PAP (*fejét csóválva*)

Na jó, gondold azt, hogy az osztriga, amit kiszívsz ezekből a nőkből, maga Isten. Egy darabig hagyja, hogy szippantgasd, hagyja, hogy tanuljál. Aztán egyszer csak megelégteli a vétkeket és ellened fordul. Egyenesen ellened!

FÉRFI

Hát azt megvárom.

PAP

Nem félsz?

FÉRFI

Fejét csóválja.

PAP

A nőktől félsz, de Istentől nem?

FÉRFI

Kiégett tekintettel bámul maga elé.

III. FELVONÁS

III.19. jelenet

Budapesti szórakozóhely, kis színpad, előterében a három, már fent ismert énekesnővel, akit a Felség a Szerető és a Nő személyesít meg, háttérben a zenekarral

FÉRFI, NŐ, FELESÉG, SZERETŐ, BARÁT, BARÁTNŐ, APA, ANYA

ANYA

Mikor voltunk utoljára koncerten?

APA

Nem tudom, de jó régen.

ANYA

Gyakrabban kellene mennünk.

APA

Egyetértek. Jó lesz, ez az asztal? *(leülnek egy asztal mellé, jellegzetesen korán érkeztek, a hely még üres, úgyhogy szabadon válogathatnak)*

ANYA

Te tudtad, hogy énekel?

APA

Mi mindenre van ideje egy középkorú nőnek...

ANYA

Ne légy rosszindulatú, legalább lefoglalja magát.

APA

Kíváncsi vagyok, ki nem néztem volna belőle...

ANYA

Mit kérsz inni?

APA

Hozol nekem egy sört?

ANYA

Persze. *(kimegy a pult felé)*

APA *(míg egyedül marad, odamegy a színpadhoz, megérinti a hangszereket, egyenként,*

élvezettel, közben bejön a Barátnő)

BARÁTNŐ

(kedvesen mosolyogva)

Ha akarja, kipróbálhatja a dobot!

APA *(zavarba jön)*

Fiatal koromban játszottam egy kicsit, de már nagyon régen volt.

BARÁTNŐ

Nyugodtan próbálja csak ki... Úgyis késésben vagyunk...

APA

(még mindig zavarban) Hát jó, ha maga mondja...

BARÁTNŐ

(mosolyogva kimegy)

APA

(leül a dobokhoz és halkán, finoman, berögzült mozdulatokkal dobolni kezd, teljesen belefelejtkezik a játékba, amikor visszatér Anya a sörökkel)

(Anya elérzékenyül, sörökkel a kezében megáll és nézi a férjét, amint az elmúlt ifjúságában időzik, belép a Férfi és meglátja szüleit, amint a színpadnál nosztalgiáznak, Apa azonnal abbahagyja a dobolást, Anya pedig leteszi a söröket az asztalukra és nagy zavarában azonnal leül)

FÉRFI

(igyekszik elleplezni a helyzetet, úgy tesz, mintha nem látott volna semmit)

Már itt vagytok?

ANYA

Igen, pár perce jöttünk...

FÉRFI

Látom, tetszik a hely...

APA

Gyakran jársz ide?

FÉRFI

Ja, elég gyakran...

(Apa és Anya némi csodálattal tekintenek fiukra)

FÉRFI *(Anyához)*

Beleihatok a sörödbe?

ANYA

(odaadja fiának a poharat) Persze...

(a színpalak mögül Feleség közeledik, meglátja a családi jelenetet és feldobódott állapotban odaront a Férfihoz, a nyakába ugrik, puszit ad neki)

FELESÉG

De jó, hogy eljöttél, tíz perc múlva kezdünk, jó helyetek van?

APA *(némi iróniával hangjában)*

Persze, innen mindent látunk, még azt is, amit nem kéne...

FELESÉG

Egész délután próbáltunk, szörnyen fárasztó...

FÉRFI *(megpróbálván véget vetni a kínos intermezzónak)*

Na jó, akkor majd koncert után beszélünk...

FELESÉG

Oké, jaj nagyon kíváncsi vagyok a véleményetekre, az énektanár azt mondta, kár volt eddig pazarolni a hangom...

APA (*maga elé mormogva*)

Eddig sem pazaroltad...

FELESÉG

Hogyan?

APA

Semmi szívem, nem érdekes.

(*APA és FÉRFI egymásra néznek, és alig tudják visszafojtani a nevetésüket*)

FELESÉG

Akkor majd utána várjatok meg, ciao...

(*nagy izgatottságban visszatér a színpalak mögé*)

(*belép a Nő, egy pohár borral a kezében, hunyorog, bizonytalan, hogy odamenjen-e a Férfihoz és családjához, aztán mégis erőt vesz magán és odamegy a Férfi asztalához*)

NŐ (*lemondóan*)

Örülök neked...

FÉRFI

Ja, én is...

NŐ (*Apához és Anyához*)

Jó estét!

APA (*előzékenyen és kissé formálisan kezét nyújt*)

Még nem ismerjük egymást, de remélem, lesz még alkalom arra, hogy találkozzunk...

ANYA (*féltékenyen*)

Én is őszintén remélem...

APA (*Férfihoz*)

A barátnőd?

FÉRFI

Valahogy úgy...

APA

Jó az ízlésed...

ANYA (*Nőhöz*)

Gyakran vannak itt koncertek?

NŐ

Igen, de én csak néha lépek fel, mondjuk hobbyból... a barátok kedvéért...

ANYA (*aggódóan*)

Kicsit sápadtnak tűnik...

NŐ

Tényleg? Azt hiszem, most nincs nálam pirosító...

ANYA

Ha gondolja, kölcsönadom az enyémet...

NŐ

Köszönöm.

(*Anya és Nő kimennek a mosdó irányába*)

APA (*Férfihoz, a beszélgetés alatt zene szól, mivel a zenekar már hangol*)

Mióta vagytok együtt?

FÉRFI

Egy éve, de elvileg szakítottunk...

APA

Szakítottál ezzel a nővel, minek?

FÉRFI

Nem bírom a kapcsolatot...

APA

Idióta vagy...

FÉRFI

Állandóan jelen kell lenni...

APA

Nekem mondod?

FÉRFI

Ragaszkodik a történetünkhöz...

APA

Kezedbe kell vened a sorsod...

FÉRFI

Minek?

APA

Szétaprózod magad... a munkában is... ezzel a nővel is, aki mellelleg tökéletes...

(Belép a Szerető, sietős léptekkel odamegy a Férfihez)

SZERETŐ

(amint a Férfihez lép, rögtön megcsókolja)

Hello, szívem...

FÉRFI

(hátralép, megszeppen)

Hello...

SZERETŐ

Apukád?

APA

Csókolom...

SZERETŐ

(vigyorogva)

Hasonlít...

APA

Maga is énekelni fog?

SZERETŐ

Ha akarja csak magának...*(Férfihöz)*

Koncert után megvársz?

FÉRFI *(magán kívül)*

Ki tudja élek-e még a koncert után...

SZERETŐ

(túlzott nevetésben tör ki)

Jó, akkor majd később beszélünk... *(el)*

FÉRFI

Hihetetlen, üldöznek a nők...

APA (csodálattal néz a fiára, sóhajt, mosolyog a bajusza alatt és leül az asztalukhoz, Férfi is leül, vált egy sokat mondó pillantást Apával, Anya visszatér a mosdóból, mindhárman az asztalnál ülnek, a zenekar befejezi a hangolást, kezdődik a koncert)

Nő, Feleség és Szerető a színpadon, mindhárman mikrofonnal a kezükben, édes-bús hangon az **Engem nem lehet elfelejteni** kezdetű örök slágert éneklük. Megváltozik a fény, a három nő felváltva és szimultán is énekel, a nézőtéren lévő asztalok sötétben maradnak, a Nő lelép a színpadról, odamegy a Férfi asztalához és felvezeti a színpadra. A Férfi először hunyorog a megváltozott fény hatására, a világítás megint változik vöröses árnyaltúba úszik át.

A három nő körbeveszi a Férfit, Szerető mikrofonnal a kezében a Férfihez lép, kezébe adja a mikrofont, hogy felszabadítsa kezeit, majd egyetlen mozdulattal leszakítja a Férfiről inget, a gombok szanaszét hullnak a színpadon. Férfi zavarba jön, megfordul a színpadon, a nézőknek háttal megpróbálja visszagombolni az ingét. Ekkor Feleség lép hozzá, egy pillanatra sem hagyva magára a kiszolgáltatott helyzetben lévő Férfit. Gondosan megigazgatja egykori férje ingét, betűri a nadrágjába, Férfi szerencsétlenül áll, mint egy óvodás kisfiú az óvó nénije előtt, Feleség leporolgatja az inget, leszedegeti róla a láthatatlan pihéket, majd bűbajos, elégedett mosollyal nézi a Férfit. Utolsónak a Nő lép Férfi elé, megragadja a derekát és szenvedélyes tangót táncol vele, melyhez aláfestő zene szól.

Fény újra koncert fényre vált, az asztalokra vetül a világítás, Férfi gyorsan visszaül az asztalához, Apához és Anyához, mintha a fenti jelenet egy másik tudati szinten történt volna meg. A zenekar folytatja a játékot, újra egy lassú szám, mely táncra hív. Apa feláll és felkéri Anyát táncolni, a színpad előtti szűk térben ők az egyetlen pár, akik táncra kelnek.

ANYA

Mi vagyunk az egyetlen pár, aki táncol...

APA

Ne törődj velem!

ANYA

Mindenki minket néz...

APA

Dehogy néznek... (*szorosan magához öleli a partnerét*)

ANYA

Mit akarsz?

APA

Táncolni...

ANYA

Ezt itt nem illik, vidd a kezéd...

APA

Honnan?

ANYA

Tudod honnan...

APA

Menjünk be a mosdóba...

ANYA

Hogy mi?

APA

(*egyre kanosabban*)

Tudod, mint régen, a Balatonon...

ANYA

Te megőrültél...

APA

Egyre kevésbé érzem magam örültnek...

ANYA

Fejezd be!

APA

Eszemben sincs...

ANYA

De itt a gyerek előtt..

APA

Ugyan már, észre sem veszi...

ANYA

Mi ütött beléd, évek óta nem voltunk együtt...

APA

Fogadni mernék pontosan meg tudod mondani, mióta...

ANYA

Három év, két hónap...

APA

Akkor épp itt lenne az ideje... *(mindketten el a mosdó felé)*

FÉRFI *(látva Apát és Anyát elindulni a mosdó irányába)*

Anya, hová mész?

ANYA *(Apába karolva lemondó mozdulattal int Férfi felé)*

FÉRFI

Itt mindenki megbolondult?

BARÁT (*észrevétlenül lép a színre, mintha a bárt belengő füstből lépne elő*)

Többek között te is...

FÉRFI

Hogy kerülsz ide?

BARÁT

Véget ért a koncert?

FÉRFI

Nem, csak szünetet tartanak.

BARÁT

Meghívsz egy italra?

FÉRFI

Én hívjalak meg? Hívasd meg magad egy csajjal!

BARÁT

Kösz...

FÉRFI

Ne rajtam élősködj!

BARÁT

Mitől vagy ilyen ideges?

FÉRFI

Én, ideges?

BARÁT

Mindjárt lenyelsz keresztbe!

FÉRFI

Anyám meg apám, az előbb mentek el a mosdó irányába, találd ki milyen célból...

BARÁT

(*nevet*)

FÉRFI

Nem olyan nevetséges, ha a saját szüleidről van szó.

BARÁT

Koncert után hová megyünk?

FÉRFI

Honnan tudjam, elég, ha túléltem ezt az estét...

BARÁTNŐ

(*odamegy a Férfihez*)

Hello, meghívsz egy italra?

FÉRFI

Hogyne, ma mindenkinek én fizetek...

BARÁTNŐ

Legközelebb én fogok énekelni...

FÉRFI

Már alig várom...

BARÁT

(*szerencsétlenül álldogál, mint akit kirekesztettek a társalgásból, majd hirtelen odafordul*)

a lányhoz)

Meghívhatlak egy italra?

BARÁTNŐ

Miért ne?

(BARÁT és BARÁTNŐ együtt távoznak a pult irányába, Férfi egyedül marad az asztalánál)

Ismét koncert fénybe borul a színpad, Nő egyedül a színpadon, a Tornerò című számot énekli, teljes egészében a Férfinek címezve, Férfi karba tett kézzel áll a színpad előterében és megbűvölten hallgatja a Nőt, vörös fény vetül kettejükre. Amikor véget ér a szám, Nő pár másodpercig mozdulatlanul áll, míg a kísérőzene is el nem hallgat, majd hirtelen összeesik és lezuhan a színpadról, mintha egy szakadékba zuhanna, szürkésfekete fény nyeli el a Nő alakját.

III.20. jelenet

FÉRFI, PAP

Templom sekrestyéje

FÉRFI Aggódok a barátnőmért.

PAP

Nálad ez is eredmény.

FÉRFI

Egyre furább dolgokat csinál.

PAP

Talán épp miattad szenved.

FÉRFI

De én megmondtam neki, hogy ne szenvedjen, nem érdemes szenvedni miattam, nem éri

meg rám pazarolnia a szomorkodási energiáit.

PAP

Milyen kifejezéseket használsz: szomorkodási energiáit... Valószínűleg szeret, azért pazarol rád ennyi energiát.

FÉRFI

De meddig tart még ez? Azt hittem, pár nap és elmúlik. Meggyógyul. Ehelyett újabb és újabb leveleket ír, amelyekben mindig kitalál valamit, ürügyet keres az újabb találkozóra. Egyszerűen elképesztő.

PAP

Mindezt te okoztad, neked kell helyrehoznod.

FÉRFI

Nekem? De hogyan?

PAP

Beszélned kell vele.

FÉRFI

De ha beszélek, soha nem hagyja abba...

PAP

Miért kellett neked ez a nő?

FÉRFI

Szerelmes voltam belé. A szerelmet nem lehet megkerülni.

PAP

Akkor miért dobtad el magadtól?

FÉRFI

Túl mélyre ment.

PAP

Te mondtad, hogy a szerelmet nem lehet megkerülni.

FÉRFI

De nekem mégis sikerült.

PAP

És most mihez kezdesz ezzel a szabadsággal?

FÉRFI

Még nem tudom, egyelőre élvezem. Aztán majd meglátjuk.

PAP

Tönkretetted mindkettőtök életét.

FÉRFI

Hát az lehet.

(Férfi mereven maga elé bámul)

III.21. jelenet

Kórházi szoba, egy ágy, az ágy mellett szék, a szobában Férfi és Nő, Nő az ágyon fekszik, Férfi mellette ül a széken

NŐ

Soha senki miatt nem akartam öngyilkos lenni.

FÉRFI

(egy szó nélkül ül, mélyen a Nő szemébe néz, megfogja a kezét)

NŐ

Ostoba vádaskodás...

FÉRFI

Meggyógyulsz.

NŐ

Persze, hogy meggyógyulok.

FÉRFI

Úgy értem, elfelejtesz.

NŐ

(idegesen felül az ágyában)

Az nem fog menni.

FÉRFI

Múltkor elmesélted egy álmodat, a folyóparton ültél és nézted, ahogy lassan kavarg a víz. Ez arra utal, hogy az életed leállt. Nem tudsz továbblépni.

NŐ

Pedig jó álom volt, éreztem a szeretetet... áramolni... feléd...

FÉRFI

Előfordult már veled, hogy mentél az utcán, hónapokig csak lefelé néztél, rohadt idő volt, esett az eső, napokig nem bújt ki a nap, aztán egyszer csak felnéztél és megláttad a felhőket, ahogy széleseben vonultak feletted, az acélszürke eget szétszakította az átszűrődő napfény...

NŐ

Csakhogy most minden fekete, semmi mást nem látok, csak feketét...

FÉRFI

Lassan megváltozik.

NŐ

Hát ez a baj, lassan, iszonyú lassan változik, megint valami átmeneti perióduson kell átvergődnöm, aminek nem látom az értelmét. Mikor? Mikor fog megmutatkozni végre a dolgok értelme? Hogy ennek az egésznek mi értelme van? Minek kellett találkoznom veled, ha most elveszít... *(fojtogatja a sírás)*

FÉRFI

(egyre kényelmetlenebbül érzi magát, mivel nem tud mit mondani)

Össze kell szedned magad, aztán változnak a dolgok, lassan, vagy gyorsan, vagy ahogy akarsz...

NŐ

Maradj még...

FÉRFI

Jó, két perc...

NŐ

Szeretném tudni, hogy miért... miért...

(FÉRFI tanácstalanul néz maga elé)

III. 22. jelenet

BARÁT, BARÁTNŐ *egy budapesti bárban söröznek*

BARÁT

Az megvan, amikor odament egy ötvenes nőhöz, akit messziről nézett ki magának, beizzította magát, hogy milyen jó nő, nem volt rajta a szemüvege, amikor aztán közelebb kerültek egymáshoz, derült ki, hogy a nő alig várja, mikor mehet nyugdíjba.

BARÁTNŐ

(nevet) Engem is fel akart szedni, *(legyint)* hányszor, de nem engedtem a csábításnak...

BARÁT

El sem hiszi, hogy rajta kívül más pasik is léteznek...

BARÁTNŐ

Hát kevés...

BARÁT

(sértődötten)

Azért vannak, körül kell nézni...

BARÁTNŐ

Kérünk még egy sört?

BARÁT

Naná... Ha akarod, holnap elmehetünk egy kiállítás-megnyitóra...

BARÁTNŐ

Meglátjuk...

BARÁT

Múltkor együtt mentünk csajozni, a Holdudvarba, elég nagy terep mindkettőnknek, ő fel is szedett egy csajt, engem meg otthagzott, én is odamentem egy nőhöz, de totál primitív volt, nem lehetett vele beszélgetni... nem hallott még a könyvfesztiválról...

BARÁTNŐ

Túl magasak az igényeid.

BARÁT

De te megfelelsz az igényeimnek....

BARÁTNŐ

(sokat mondóan mosolyog)

Tulajdonképpen mindannyian az ő holdudvarában mozgunk...

BARÁT

Én aztán tutira nem...

BARÁTNŐ

(mosolyogva)

Na jó, menjünk el holnap arra a kiállítás-megnyitóra.

BARÁT

(vidáman)

Még egy sört?

III.23. jelenet

APA, ANYA, FELESÉG, FÉRFI

A szülők konyhájában az asztal körül.

(Feleség kávét főz és szervírozza a szülőknek, valamint ex férjének)

ANYA

Szörnyen el van rontva az a kisfiú...

FELESÉG

Anyuka, az én fiamról beszélsz.

ANYA

Lerí róla, hogy egy percig sem érezte magát biztonságban.

FÉRFI

Mellettem biztonságban érzi magát.

ANYA

A biztonság nem azt jelenti, hogy felviszed egy hegycsúcsra és nem lököd a szakadékba.

APA

Te nem neveled, hanem trenírozod. Nem fél az extrém sportoktól, mindent kipróbált a hegymászástól az ejtőernyőzésig, de nem attól lesz valaki férfi, hogy meg mer csinálni minden extrém baromságot.

FELESÉG

Most nem értek veletek egyet. Erősebb lesz ezektől a kirándulásoktól, minden alkalommal, amikor hazajönnek, olyan, mint egy kis energiabomba.

FÉRFI *(hálásan)*

Jót tesz neked az éneklés, teljesen kivirultál tőle.

FELESÉG

Én is így érzem.

FÉRFI

Kérhetek még cukrot a kávémba?

FELESÉG

(élvezi a kialakult intim helyzetet, hogy újra családban van)

Persze. *(cukrot hoz a Férfi kávéjába, otthonosan mozog a szülők konyhájában, élvezzi a háziasszony szerepét)*

ANYA

Legutóbb, amikor nálam volt, olyan cinikusan nyilatkozott a világról, főleg az osztálytársnőiről, mint egy ötvenéves, *(Férfihez)* pont, mint te. Nem hinném, hogy egy tizenkét éves gyereknek így kellene gondolkodnia.

FELESÉG

Miért, miket mondott?

ANYA

Hogy minden nő boszorkány, nem érdemlik meg a levegőt sem, amit szívnak, legszívesebben eltüntetné őket a föld színéről, különé őket a világűrbe... és ehhez hasonlókat.

FELESÉG

(*nevet*) Az én kis Bambikám... a fantáziája... ilyet még nem láttál...

ANYA

Ennél szebb fantáziát is el tudok képzelni egy gyereknek.

FELESÉG

Mit akarsz, olvassak neki mesét?

ANYA

Miért ne?

FELESÉG

(*idegesen nevet*)

Kiröhögne!

ANYA

Hiteds el vele, hogy a mese jó... Példát kell mutatnod...

FÉRFI

Ti aztán kiváló példát mutattatok a koncerten...

APA

Ne hozd zavarba anyádat! Az egy különleges alkalom volt...

ANYA

Te felnőtt vagy, fel tudod dolgozni, ami történik veled, de a gyerek, megzavarodik, ha nem kap megfelelő útmutatót...

FÉRFI

Legközelebb elvihetnénk a gyerekeket is a koncertre!

APA

Hogyne, ekkora baromságot!

FELESÉG

Miért baj, ha látják az anyjukat énekelni?

APA (*magában morogva*)

Naná, ha úgy énekelsz, mint a múltkor...

FÉRFI

Nagyon is jó volt, nekem tetszett.

ANYA

Ha ennyire odavagytok egymásért, miért nem próbáljátok meg újra?

(*FÉRFI és FELESÉG egymásra nevetnek.*)

III.24. jelenet

FÉRFI, NŐ, SZERETŐ, FELESÉG, BARÁT, BARÁTNŐ

Egy belvárosi galéria, ahol kortárs festő tart kiállítás-megnyitót.

A meghívottak a terem közepén álldogálnak és a falon lévő képeket csodálják, az emeleti könyöklőről lelátni a meghívottakra, a képekre, Nő ide húzódott vissza, innen szemléli a kiállítás-megnyitó vendégeit és a képeket, egy pohár borral a kezében.

Lent, a galéria termében Szerető és Férfi beszélgetnek. Nő rezignáltan követi az eseményeket.

FÉRFI

(*Szeretőhöz*)

Jól néznek ki a képek...

SZERETŐ

Ja, nekem is tetszenek.

FÉRFI

Te is jól nézel ki, ma különösen...

SZERETŐ

(mosolyogva)

Kérsz egy pohár bort?

FÉRFI

Idehozod? Meg akarom nézni az összes képet...

SZERETŐ

(készégesen)

Persze...

FELESÉG

(odamegy a Férfihez, megöleli, Férfi megszeppen a hirtelen érzelmnyilvánítástól, hátralép, Felsőg annyira fel van dobódva, hogy nem veszi észre a Férfi visszakozását, Férfi fülébe sugdosva)

Jó volt múltkor...

FÉRFI *(hízalgőnek tartja a megállapítást, de nem akarja megadni magát az ostromnak)*

Majd utána beszélünk...

FELESÉG

Szívesen megismételném...

FÉRFI *(rettentő zavarban)*

Megnézhetem a képeket?

FELESÉG (*vidáman*)

Oké, én is teszek egy kört...

FÉRFI (*el a borok felé, útközben összetalálkozik Szeretővel, aki kezébe nyomja a pohár bort*)

SZERETŐ

Elpirultál...

FÉRFI

Ezt a kávéházas képet megvenném a nappalimba.

BARÁTNŐ

(*Férfihez lép*)

Menjünk fel az emeletre, ott vannak a grafikák!

FÉRFI

Én még ezeket sem néztem végig. Várj egy kicsit!

BARÁTNŐ

(*Férfi mellé szegődik*)

Gyönyörű a színkezelése. Tudtad, hogy én is festek?

FÉRFI (*szórakozottan*)

Tényleg?

BARÁTNŐ

Tájképet, de próbálkoztam figuratívval is... (*a képeket csodálva*) Fantasztikus ez a termékenység... Állandóan dolgozhat.

FÉRFI

(*jelentőségteljes pillantást vet a Barátnőre*) Ettől profi valaki.

BARÁTNŐ

Még gondolkozom, hogy a festésre, vagy az éneklésre koncentráljak... Szerinted?

FÉRFI

(végigméri a nőt)

Talán egyik sem, én a színészetre tippelnék... szívesen végszavazok neked a szabadidőmben, ha akarsz...

FÉRFI és BARÁTNŐ *együtt felmennek az emeletre, ahol a grafikák vannak kiállítva*

NŐ *(végignézett mindent fentről)*

Hello...

FÉRFI

Hello, nem is láttalak...

NŐ

Itt voltam fönt, mindent látni, a képek is jobbak távolról.

FÉRFI *(zavarban)*

Ja, gondolom.

NŐ

Akkor most mi van?

FÉRFI

Mármint milyen értelemben?

NŐ

Tudod...

FÉRFI

Mire gondolsz?

NŐ

Járunk?

FÉRFI

Én úgy tudom, nem.

NŐ

Én meg úgy tudom, igen.

FÉRFI

Most éppen nem alkalmas, beszéljünk máskor...

BARÁTNŐ

(*mosolyogva*)

Valami baj van?

FÉRFI

Nem, csak le kell nyugodnia.

NŐ

Mi az, hogy le kell nyugodnom...

FÉRFI

Mondtam, hogy most nem alkalmas...

NŐ

És akkor meddig várjak?

FÉRFI

Honnan tudjam?

NŐ

Eltávolodtál tőlem...

FÉRFI

Igen, én is ezt mondom, de te nem akarsz hinni nekem. Tovább kellene lépned.

NŐ

De tudod, hogy...

FÉRFI

Mit?

NŐ

Nem akarom itt előtte...

FÉRFI

Hogy szerethetsz egy olyan pasit, mint én, nem érdelem meg, nem éri meg a fáradtságot.

NŐ

Meghalok nélküled.

FÉRFI

Beteg vagy.

NŐ

Ha az vagyok, te betegítettél meg. Segíts!

FÉRFI

És mégis mit csináljak?

NŐ

Találj egy olyan megoldást, ami mind a kettőnknek jó...

FÉRFI

Attól tartok ilyen megoldás nincs...

(közben Szerető és Feleség is feljöttek az emeletre, mind a négy nő a Férfi holdudvarában)

SZERETŐ

Javasolhatok valamit?

FÉRFI *(kérdően felvonja a szemöldökét)*

SZERETŐ *(kihívón Férfinak és Nőnek)*

Ha el tudod képzelni hármásban...

NŐ *(felháborodottan)*

Nem épp erre gondoltam...

FELESÉG

Túlzottan érzékeny vagy.

BARÁTNŐ

Valahogy ki kellene menekülnöd ebből a helyzetből...

Nő Férfival szemben áll, a másik három nő, Barátnő, Szerető és Feleség a Férfi mellett koszorúban helyezkednek el, két oldalról védelmezően.

SZERETŐ

Forró éjszakákat kínálok, testem tökéletes állapotban a gyönyörhöz...

FELESÉG

Meleg családi fészket kínálok, biztonságot, nyugalmat, kedvességet, minden hangulatodat elviselem, minden rezdülésedet ismerem, gyermekeid anyja vagyok, gyermekeidről gondoskodom, mindig tökéletes állapotban viszem őket hozzád, együttműködöm veled...

BARÁTNŐ

Szellemes beszélgetéseket kínálok, nekem minden gondolatodat elmondhatod, a legperverzebb álmaidat is, mindent megértek, lyukat beszélhetsz a hasamba, minden órában felhívhatsz, mindig nyitva az ajtóm számodra...

FELESÉG, BARÁTNŐ, SZERETŐ KÓRUSBAN (*Nőhöz*)

Te mit tudsz kínálni mindezzel szemben?

NŐ

A szerelmet kínálok, ami fáj és sokszor elviselhetetlenül nehéz.

FELESÉG, BARÁTNŐ, SZERETŐ KÓRUSBAN (*Nőhöz*)

Nem kell neki a szerelmed. Túl kevés, amit kínálsz. Jobb, ha félreállsz. Mi erősek vagyunk. Ebben a helyzetben te vagy a gyenge.

NŐ

Feláll a galéria emeletének pástjára és a mélybe veti magát, szürke fény nyeli el alakját.

III.25. jelenet

Egy kórteremben, az ágyon Nő fekszik, a mellette lévő széken Barát ül

NŐ

Még soha nem történt velem ilyen, nem tudom kivonni magam a hatása alól. Tovább akarok lépni, erőltetem a továbblépést, mindent megteszek ellene. Nem gondolok rá, seprúzom a gondolataimat. amikor eszembe jut, direkt valami másra gondolok. Egyszerűen visszaránt, mint valami örvény.

BARÁT

Számomra ez a kérdés: hogy tudtad megtenni, most már másodszor?

NŐ

Számomra az a kérdés, hogy maradtam életben.

BARÁT

Ha életben maradtál, van valami dolgod, ez biztos.

NŐ

Igen, az hogy veled legyek és boldoggá tegyem.

BARÁT

Ő így is boldog.

NŐ

Te csak azt hiszed.

BARÁT

A saját életedet kell élned!

NŐ

Miért, ez talán nem az én életem? Ez az én történetem! A saját történetembe, amiben főszereplő vagyok, kénytelen vagyok mellékszereplőket beengedni. Nem is egyet, de mindjárt hármat, négyet, ötöt, huszonnyolcat, bassza meg, hány van még? Ezek szétmorzsolják a saját történetemet! Márpedig ez a saját történetem!

BARÁT

Inkább festhetnél! Mikor volt utoljára kiállításod?

NŐ

Egy éve. Akkor rendezek újat, amikor akarok. Tudod hány képet festettem ez alatt az egy év alatt? Legalább százat. Azt hiszed, az alkotás lenyugtat, ez nekem terápia? Nagyon tévedsz. Az alkotás mindig szenvedés, olyan szenvedés, amit el sem tudsz képzelni.

BARÁT

Persze, nyilván hülye vagyok, és nem tudom elképzelni.

NŐ

Semmi sem olthatja ki ezt a feszültséget, egyedül ő. Megpróbáltam. Utaztam, festettem, még naplót is írtam, gyerekekkel foglalkoztam, hegyet másztam. Semmi sem segített. Ő az egyetlen, aki le tudja nyugtatni a háborgó tengert.

BARÁT

Hát ez szívás.

NŐ

Az.

(hallgatnak)

BARÁT

Szeretném előcsalogatni a mosolyodat.

NŐ

(halványan elmosolyodik)

BARÁT

Úgy, hogy szívből jöjjön.

NŐ

(erőltetetten vigyorog)

BARÁT

Nem egészen...

NŐ

Próbálkozom, ha már itt maradtam.

BARÁT

Amikor megismertelek tele voltál hittel, még sohasem láttam olyan boldog embert,

amilyen te voltál akkor...

NŐ

Szeretném visszakapni magamat, azt az Annát, aki akkor voltam, mielőtt megismertem...

BARÁT

Azt én is szeretném, mert ez az állandó szenvedés nem áll jól neked. Újra kell kezdened mindent, még nem vagy olyan öreg.

NŐ

(vicsorogva mosolyog a Barátra)

III.26. jelenet

ANYA, FÉRFI, anya konyhájában az ebédlőasztalnál ülnek

ANYA

Két öngyilkossági kísérlet egy hónap alatt...

FÉRFI

De megúsza.

ANYA

Nem várhatod meg, hogy még egyszer kipróbálja.

FÉRFI

Ez volt a célja, ezzel akar visszacsalogatni.

ANYA

Akkor talán vissza kellene menned hozzá.

FÉRFI

De akkor ő győzött!

ANYA

Micsoda hülyeség! Mind a ketten győztesek vagytok, ahogy indultatok azt gondoltam, ebből egy szép esküvő lesz. Nem olyan, mint az első. Egy igazi esküvő, szép rockballadával, gyönyörű versekkel, szavalással, énekkel.

FÉRFI

Tényleg, az első esküvőm elég gáz volt, alig vártam, hogy vége legyen.

ANYA

Na látod! Most megismételhetnéd és lehetne egy igazi! Tudod mikor voltam utoljára szép esküvőn? Ahol mindenki zokogott... a szülők elérzékenyültek, amikor a gyerekeik megköszönték, hogy elkísérték őket addig a pontig, amikor az életükben minden rendbe jött...

FÉRFI

Nem vagyok már öreg ehhez?

ANYA *(odamegy fiához és átkarolja, megsimogatja a fejét, mint egy kisfiúnak)*

Mindig jó időben vagy, ha újra akarod kezdeni!

FÉRFI

Anya, úgy hisznek bennem a nők.

ANYA

Fel kell nőned a feladathoz.

FÉRFI *(átmegy kisfiúba)*

De olyan nehéz.

ANYA

Erős vagy, mint a bors... emlékszel? Mindig megetted a borsot a levesből, pedig mondtam, hogy az csak dísznek van. Mindig ellent mondtál nekem és direkt megetted,

aztán úgy csípett a nyelved, hogy a könnyed is kicsordult, de azért csak lenyelted. Olyan büszke voltál már akkor is. Ha meghalsz, sem vallod be, hogy neked is vannak emberi érzéseid.

FÉRFI

Ha igent mondok, velem kell maradnom egész életemben és ez baromi riasztó.

ANYA *(sóhajt, tovább simogatja a fia fejét)*

III.27. jelenet

Templom sekrestyéje, Pap, Férfi

Férfi belép a templomba, egyedül van, kétségbeesetten keresi a Papot, dörömböl a sekrestye ajtaján.

FÉRFI

Feri, Feri, meg akarok nőszülni! Hol vagy? Meg akarok nőszülni! Most! Gyorsan! Gyere, amíg meg nem gondolom magam! *(tovább dörömböl az ajtón)* Meg akarok nőszülni, nem hallod? Meg akarok nőszülni! *(Férfi térdre esik, és úgy üvölt tovább)* Meg akarok nőszülni!

PAP *(a templom másik vége felől közeledik)*

Megörültél? Mi ütött beléd? *(felemeli a Férfit a padlóról)*

FÉRFI *(akadozó lélegzettel)*

Meg akarok nőszülni! *(sírva)* Meg akarok nőszülni!

PAP *(átkarolva a Férfit)*

Gyere, bemegyünk a sekrestyébe.

(bemennek a plébániára a Pap lakosztályába, Pap leülteti Férfit egy fotelba)

FÉRFI

(továbbra is remeg, nehezen veszi a levegőt, suttogva)

Meg akarok nőszülni! Nem tudod, mennyire nehéz döntés volt. El akarom venni a

szerelmemet. Majdnem belehaltam, de elszántam magam. Nem akarok elbizonytalanodni.

PAP (*elővesz egy üveg pálinkát, megkínálja a Férfit*)

Igyál!

FÉRFI

(*elveszi a felé nyújtott kupicát és lehajtja, majd megrázza magát*)

Elhiszed nekem, mennyire nehéz döntés volt?

PAP (*meglapogatja Férfi vállát, bólogatva*)

Téged ismerve, tisztában vagyok veled, milyen nagy lépés ez. Szóval elszántad magad, hogy másodszor is megnősülj.

FÉRFI (*sóhajt, igent int a fejével*)

PAP

Mesélj egy kicsit a szerelmedről!

FÉRFI Olyan gyönyörű, nem csak külsőleg, belülről is, érzékeny, sebezhető, szeret engem, nagyon, már kétszer öngyilkos lett miattam...

PAP

Ezért akarod elvenni?

FÉRFI

Dehogy. Szeretem.

PAP (*bólogat, mosolyog*)

Már régen hallani akartam tőled ezt a szót... Ugye milyen nehéz szeretni?

FÉRFI

Iszonyú teher. De el akarom venni. Most biztos vagyok benne. Vele akarok élni. Amióta

nem vagyunk együtt, száz képet festett, csak, hogy elfelejtsen, de mindig visszatérek a képeiben. Szeret engem. Ez a nő tényleg szeret. Hallottál már ilyet? Tényleg engem szeret. Minden hülyeséggel. Csak engem. És nagyon hűséges. Egyszer sem csalt meg. Én vagyok a fejében, a szívében, a gondolataiban, hihetetlen.

PAP (*mosolyog*)

Jó érzés, ha valakinek ennyire bejössz.

FÉRFI

(*megnyugszik, a légzése is normálisra lassul*)

Mikor tarthatjuk az esküvőt?

PAP

Gyertek el együtt. Hozd magaddal. Szeretném látni a Nőt, aki megszelídített. Nem lehetett könnyű feladat.

FÉRFI

Előbb meg kellene kérnem a kezét.

PAP

Még nem kérted meg?

FÉRFI

Előbb veled akartam beszélni. Szeretném, ha ki lenne tűzve az esküvő időpontja.

PAP

Ki lesz tűzve az időpont, efelől nyugodt lehetsz. De azért meg kellene kérned.

FÉRFI

Elkísérsz?

PAP (*sóhajtván*)

Fiam, ez az egy, amit nem tehetek meg helyetted. Neked kell megkérned.

FÉRFI

De mi van, ha nemet mond?

PAP

Már hogy mondana nemet?

FÉRFI

Lehet, hogy megharagudott, hogy kiábrándult, hogy túllépett rajtam.

PAP

Azt mondtad, szeret.

FÉRFI

Igen, de akkor is csalódást okoztam neki. Lehet, hogy már leszámolt velem. Hogy nem hisz már bennem.

PAP

Be kell vállalnod a kockázatot. Ő is kockáztatott érted. Kétszer el akarta vetni az életet. Ha szigorú lennék, össze sem adhatnálak benneteket, te elváltál, ő öngyilkos lett. De veletek kivételt teszek. Itt esküdhettek, ebben a templomban. (*mosolyog*) Ő is engedékeny lesz veled, ha megkéred, minden fájdalmat elfelejt majd.

FÉRFI

Biztos?

PAP

Biztos. Ennyire nem adhatod át magad a félelemnek. Tudod, hogy veled vagyok, az Úr is veled van, mindannyian veletek vagyunk és imádkozunk értetek.

FÉRFI (*gondolataiba mélyedve, maga elé*)

Megkérem. (*sóhajt*) Megkérem a kezét.

III.28. jelenet

Nő műterme, tele képekkel, Nő az állványa előtt áll és fest, teljesen belemerülve a munkába, zene szól a háttérben, a műterem kissé kaotikus. Férfi, ismerve a műtermet, belopózik az ajtón és a képek között elrejtőzve nézi a Nőt alkotás közben.

Férfi hosszan nézi a nőt, erőt gyűjt a döntő kérdés feltevéséhez.

FÉRFI (egy kép mögött rejtőzködik, onnan figyeli a Nőt és várja a kedvező pillanatot a közbelépéshez)

De szeretnék már túl lenni rajta...

(mintha arra várna, hogy a Nő észreveszi, meghallja, de mivel hangosan szól a zene és a Nő belemerül az alkotásba, nem veszi észre a rejtőzködő Férfit)

FÉRFI (maga elé suttogva)

Szeretlek... *(megijed a kimondott szótól és összerezzzen)* Milyen hülyén hangzik. Akarom, akarom, képes leszek elmondani neki. Elmondom neki és onnantól kezdve minden rendbe jön. Nélküle életem örök sodródás, örök félelem az öregedéstől, a rettenet, mi van, ha holnap nem találok magamnak másik nőt, ha az egyik elhagy, megbánt, vagy egyszerűen csak nem figyel rám. Egyszer eljön a közöny, a hidegség, az öregség kora.

NŐ (abbahagyja a festést, leteszi az ecsetet, megáll a paletta előtt, nézi a képet, közelről, távolból, újra odalép, javít néhány vonást az ecsettel, majd megint megáll, sóhajt)

Jót tesz nekem a hiányod és mégsem, a képeimnek kifejezetten jót tesz, de nekem nem. Azt érzem, meghalok belülről, meghalok nélküled, mindig is szerettem a reggeleket, de most rettenettel tölt el a következő, bármilyen, nélküled töltött nap. Egyre jobban festek, és egyre kétségbeesettebb leszek... egyre bizonytalanabb az életben. Csak téblábolok nélküled, mintha kihúzták volna egy fogamat, vagy levágták volna a lábam, a kezem.

FÉRFI (paraván mögött áll és lélegzetvisszafojtva hallgatja a nőt, néhány másodpercen múlik, hogy összeszedje a bátorságát és odalépjen hozzá, megtéve a döntő lépést)

(suttogva) Most... most...

NŐ *(még mindig a paraván előtt áll a vászonnal szemben, ledermedve, a gondolatai közt bolyongva, amikor megszólal a telefonja, szipogva felveszi a telefont)*

Halló.

BARÁT *(hangja a vonal másik oldalán)*

Jobban vagy?

NŐ

Fogjuk rá.

BARÁT

Festesz?

NŐ

Most fejezek be egy képet, nagyon jól sikerült.

BARÁT

Akkor már nem töröd a fejed hülyeségeken.

NŐ *(sóhajtva, mintegy önszuggesztíóként)*

Azt hiszem, előbb-utóbb túl leszek rajta, vagy lehet, hogy máris túl vagyok...

FÉRFI *(mintha megcsípték volna, megfordul, nem tudja, menjen-e, vagy maradjon)*

BARÁT

Nagyon remélem, hogy nem próbálsz meg újra, nem éri meg.

NŐ

Nem tudom, olyan fura így, nélküle, semmi sem jó...

FÉRFI

(ismét a Nő felé fordul, hirtelen fordultában lever egy képet, a zöreijre a Nő felfigyel)

BARÁT

Este találkozunk.

NŐ

Persze, a szokott helyen. Szia. Most le kell tennem.

(gyorsan leteszi a telefont, közben a Férfi kimegy a műteremből, Nő keresni kezdi a hang forrását, de már nem találja a Férfit, egyedül)

Szívem! Te jártál itt, szívem... *(összeomlik, zokog)*

III.29. jelenet

Budapesti bár, Férfi beleveti magát az éjszakába, Szerető, Barátnő is jelen vannak.

Férfi a bár közepén áll, fénynyalábok keresztüzében, több oldalról, több fénynyaláb világítja meg, kezében tartja a telefonját, melyen üzeneteket küld különböző nőknek. Izgatottan gépel telefonja touchpadján.

FÉRFI

Kell találnom gyorsan egy másik nőt, aki elfelejteti. De ki tudja őt elfelejtetni, hiszen ő az, tudom, hogy ő az, tudom, hogy ilyen még egyszer nem lesz. Talán ezért menekülök. Tudom, hogy ezért menekülök. *(üzenetet írva a telefonján)* Ráérsz ma este? Gyere ide a Lokálba, itt vagyok, várlak... *(magának)* Jaj csak gyorsan jöjjön, még a végén meggondolom magam és visszamegyek hozzá. Talán mégis megnősülök? Talán mégis rászánom magam és megnősülök, ma éjjel megkérem a kezét?

SZERETŐ *(Férfihez lép)*

Mi van veled? Olyan idegesnek tűnsz!

FÉRFI

Várok valakit.

SZERETŐ

Csak nem engem?

FÉRFI

Tulajdonképpen te is jó leszel...

SZERETŐ *(nevet)*

Már ismerlek. Akkor viszlek haza, amikor akarlak, könnyen kapható vagy, azzal mész el, aki előbb elvisz. Mi vagy te? Kurva?

FÉRFI

Én?

SZERETŐ

Ja.

FÉRFI

Ilyennek látsz engem?

SZERETŐ

Ilyennek és mondhatom, jól ismerlek.

FÉRFI

Hát ez érdekes.

SZERETŐ

Nem tudsz elköteleződni. Ott vár rád a világ legjobb, legodaadóbb nője, aki úgy szeret, ahogy nő nem szeretett még férfit, aki úgy hisz benned, ahogy közülünk – akik kiröhögünk a hátad mögött – senki, de neked nem kell. Eldobod magadtól. Ezerszer és ezerszer eltaszítottad, és amikor visszatért, még mindig nem vetted észre, hogy ez azért van, csakis azért, mert ő az igazi.

FÉRFI

Elrontottam az életemet?

SZERETŐ

Ezen túl hamis mosoly lesz osztályrészed, minden eltűnik, ami tiszta, ami valódi, ami igazi.

FÉRFI

El kell mennem.

SZERETŐ *(félreáll Férfi útjából)*

BARÁTNŐ *(odalép a Férfihoz)*

Már indulsz?

FÉRFI

Dolgom van. Igazi életet akarok. Meg akarom kérni a barátnőm kezét.

BARÁTNŐ *(hangosan hahotázik)*

Te? Nem való az neked. Egy elrontott házasságod már volt, hányat akarsz?

FÉRFI

Ezúttal nem fogom elrontani.

BARÁTNŐ

Te mindent elrontasz. Boldogtalanná teszed az embereket. Az a nő kétszer lett öngyilkos miattad. Most, hogy egy kicsit összeszedte magát, megint ki akarod készíteni?

FÉRFI

Nem ismeresz engem. Én tiszta vagyok.

BARÁTNŐ

(átfogja a Férfi derekát)

Tényleg, akkor nézzük, ellent tudsz állni nekem? (a táncparkettre viszi a Férfit, aki, mintha kioltották volna az akaratát, engedelmeskedik, Férfi és Barátnő erotikus mozdulatokkal táncolnak a színpad középpontjában, oldalról fénynyalábok nyelik el kettejük alakját)

III.30. jelenet

BARÁT, NŐ, a Nő műtermében.

NŐ

Biztosan tudom, hogy itt volt, egy percen múlt... képtelen voltam marasztalni.

BARÁT

Teljesen fölöslegesen gyötröd magad miatta, azóta huszonöt másik nővel kavart.

NŐ

De tudom, hogy volt egy pillanat, amikor még mindent vissza lehetett volna fordítani.
Múltkor is láttam a szemében...

BARÁT

Mit?

NŐ

Hogy akar engem...

BARÁT

Képzelődsz...

NŐ

Gondolod?

BARÁT

Reménytelen a pasas...

NŐ (*mereven bámulva maga elé*)

Hát akkor nekem sincs több remény.

BARÁT

Vele kapcsolatban nincs.

NŐ *(továbbra is mereven bámul maga elé)*

Értem. Most már legalább tudom, mit kell tennem...

BARÁT

Itt maradsz festeni, vagy velem jössz a klubba, megihatnánk valamit...

NŐ *(fázósan)*

Maradok.

BARÁT

Ha meggondolnád magad, tudod, hol találsz. *(el)*

NŐ

(feláll, hogy kikísérje a Barátot, aki semmi nem vesz észre a Nő rossz hangulatából)

(egyedül marad a képei közt, lassan végigmegy közöttük és mindegyiktől egyenként elbúcsúzik, megérinti, megsimítja, megszagolja őket, külön-külön búcsúzkodik minden képtől, majd az ajtóban állva visszanez a műteremre, egy hosszú pillantással, amellyel mindent befogad)

III.31. jelenet

Budapesti szórakozóhely, FÉRFI, BARÁTNŐ

a./

FÉRFI mintegy álomból ébredve

Vissza kell mennem hozzá. Rossz előérzetem van.

BARÁTNŐ

Minek futkosol össze-vissza, inkább menjünk fel hozzám.

FÉRFI

Vissza kell mennem... Meg kell találnom...

BARÁTNŐ

Nem engedlek egyedül! Veled megyek!

FÉRFI

Csak siessünk.

BARÁTNŐ

Még megiszom a sörömet, lehet?

FÉRFI

Indulok... (*Barátnő megfogja a kabátját és magához húzza*)

BARÁTNŐ

Egy pillanat. (*kiissza a sört, majd együtt kimennek a bárból*)

b./

NŐ Duna parton egyedül áll a vaksötétben, a Szabadság híd tövében, lassan elkezd felmászni a hídra, minden lépését fénycsóva követi, látjuk amint egyre magasabbra emelkedik, mint egy angyal, minden lépéssel több világitást kap, amint felér a híd tetejére alakját erős fehér fény világitja meg, amelyben szinte eltűnik, úgy látjuk, mint egy angyalt, glóriával.

Búcsúzom tőletek

ködös novemberi reggelek,

búcsúzom tőletek

verőfényes augusztusi reggelek,

búcsúzom tőletek,

ezer színnel festett képeim,

töredékes darabjai múltamnak,

jelenemnek
és jövőmnek,
amely nincs, nincs többé,
búcsúzom tőled szerelmem,
aki annyiszor megcsaltál,
orromnál fogva vezettél,
összetörted a szívemet,
becsaptál,
aki annyi örömet adtál,
hamis örömet,
igazi örömet,
mégis te voltál,
te voltál az élet,
búcsúzom tőletek
meg nem született gyerekeim,
sorsom megrabolt veletek,
akiket sosem hallottam nevetni,
sem sírni,
búcsúzom tőletek egyszer s mindenkorra.

(beleugrik a fénybe, vakítóan fehér fény nyeli el alakját)

c./

FÉRFI és BARÁTNŐ, NŐ műtermében

FÉRFI *(lihegve)*

Anna! Anna! *(kétségbeesetten)* Hol vagy? *(odalép egy otthagyt csészéhez)* Még meleg a tea, amit ivott, nem mehetett messze!

BARÁTNŐ

Minek aggódsz fölöslegesen, biztos nincs semmi baja, csak lement sétálni.

FÉRFI (*lerogy a kanapéra*)

Meg kellett volna tennem, de letaglózott a félténység, a félelem, az örökös kétely, azt hittem, összejött a haverommal, de ismerem és tudom, soha nem tenne ilyet, tudom, hogy szeret, hogy értelmet adnék az életének és mégsem, mégsem tudtam megtenni, nem tudtam normális életet adni neki, pedig képes lennék rá, csak erőt kell vennem magamon. Ki kell jönnöm az örökös félelem köréből.

BARÁTNŐ (*odaül Férfi mellé a kanapéra és simogatni kezdi a fejét*)

Ezen a kanapén szoktatok szerelmeskedni?

FÉRFI

(*eltolja magától a Barátnőt*)

BARÁTNŐ

Néhány másodpercig mozdulatlanul ül a Férfi mellett, majd ismét megsimogatja a fejét, közelebb húzódik hozzá, megcsókolja a Férfit, aki viszonozza a csókját, rutinos mozdulatokkal süppednek bele szeretkezésbe, kifinomult, megkomponált módon.

III.32. jelenet

BARÁT Duna parton, kék és vörös fények villóznak a háttérből, mentőautók és rendőrségi autók fényei

BARÁT

Ó, én barom, hogy nem vettem észre, hogy nem maradtam vele, pedig egyértelműek voltak a jelek.

BARÁTNŐ (*észrevétlenül feltűnik mellette*)

Nem tudtad volna megakadályozni.

BARÁT (*némán zokog, csak a válla ráng, elcsukló hangon*)

Beszéltél vele? (*Férfire érti*)

BARÁTNŐ

Ne is mondd...

BARÁT

Tőled tudta meg?

BARÁTNŐ

Tőlem.

BARÁT

Menjünk haza.

BARÁTNŐ

Én még beugrom a klubba. Iszom valamit. Velem jössz?

BARÁT

Veled.

BARÁTNŐ

Akkor menjünk.

(még egy darabig állnak a villódzó fényekben)

III.33. jelenet

Temető PÁP, BARÁT majd később FÉRFI

PÁP

Kedves Atyámfiai, szeretett Testvéreim! *(Pap zavartan Barátra néz, mivel ő az egyetlen résztvevő a temetésen)* Kedves Atyámfia, szeretett testvérem! Ma szomorú alkalomra gyűltünk össze, hiszen utolsó útjára kísérvük és eltemetjük néhai testvérünket. Valaki szeret engem... – mondja Jézus. Végeredményben nem is kér tőlünk sokat, de ugyanakkor nem is keveset. Ha valaki szeret engem és megtartja tanításomat, azt Isten is

szeretni fogja. Képzeljük el magunkat Jézus mellett. Mintha ma is élne testben és lélekben! Tegyük fel, hogy éppen ott lennénk, ahol elhangzik a felhívás! Az Atyában való bizalom hozza el számunkra a szeretetet, mely nem válogat ember és ember között. Nem tesz különbséget Jézus és a többi embertárs között. Hogy miként lehetséges ez? Nehéz, de van rá példa. Ha az anya nagyon szereti gyermekét, ezt mondja neki: egyetlen életem. Ha a jegyes igazán szereti választottját, azt mondja, te vagy az egyetlen életem. Örömben és bánatban, keltemben és fektemben, bármerre megyek, mindig csak teveled álmodok. Tehát az élet kifejezés a nagy szeretet spontán kifejezése. Ezek szerint semmi mást nem kell szeretnünk, csak az életünket. Abban azonban mindenkit annyira, mint az egyetlen. Mi tudjuk, hogy testvérünk így szerette övét. Egyetlenként. Saját életét azonban elvetette magától, ezt elviselhetlenné tette a viszonzatlan szeretet. Mit jelent szeretnünk egymást? Halljuk Jézus örökérvényű parancsát: „Új parancsot adok nektek: szeressétek egymást!” Milyen legyen ez a szeretet? Olyan szeretet, amely jószágos s beleéli magát embertársai sorsába, lelkébe, helyzetébe. Nem vesz mindent egységes séma szerint. Miként szerethetjük Jézust? Amennyiben Jézus csupán ezt az egyetlen mondatot mondta volna, hogy: „Szeresd felebarátodat, mint magadat”, már ezzel a világ megváltója lett volna, mert e parancs teljesítésén áll vagy bukik a világ megváltása minden rossztól!

FÉRFI (belép a háttérből a beszéd alatt, kezében egyetlen szál vörös rózsza, zavartan hunyorog a fényben, megáll a sír mellett, vállán látszik, hogy zokog, amikor a Pap abbahagyja a beszédet, halkán megszólal)

Én azért szerettelek... de csak így tudtalak szeretni, amilyen vagyok...

Megszólalnak a harangok, elviselhetetlen, sípoló hangon, Barát és a Férfi együtt lépnek a sírhoz és a vörös rózsát beledobják a sírgödörbe, értetlenül és zavartan állnak a sírgödör előtt az elviselhetetlen zajban.

VÉGE